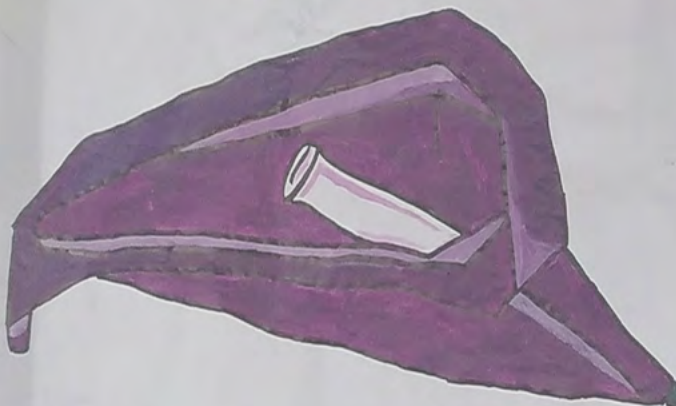

EL MOTORET

IGUALTAT &

CONTRA
VIOLÈNCIA

CURS 2017-2018- IES SOLLANA

Núm. 11

Editorial	2-3
Dedicatòria a Pilar	3
Aflia't a l'AMPA	4
Formació en Centres de treball	5
Agraïments als instituts.....	5
Tutor Major	6-7
Grup de mediació.....	8
Biografies	8
Por ellas.....	7
Solucions a les biografies.....	8-9
Biografies	10
Educació Física	9-10
Com hem fet IDS.Ràdio	11
Rosquilletres.....	12
Gimcana a la biblioteca.....	13
Recorde l'Institut.....	13-14
Teatre - Los habladores	14
Deute extern.....	15
Comerç Just.....	16
Excursió 10 de maig	17-18
World Press Photo.....	18
Setmana cultural.....	19-20
Concurs literari sobre paisatge i gastronomia	20
L'Institut celebrà el Dia de la dona.....	21-22
Violència de gènere	23
Matemàtiques.....	24-26
Estalmat	26
Prova Cangur	27-28
Olimpiades Matemàtiques	28
En Francès	29-30
Concurso de relato de Coca-Cola	31
Publicació	31
Música.....	32
Economia	33
Creació	34-35
Comics.....	36
Biografies	37
Solucions.....	37

Portada:

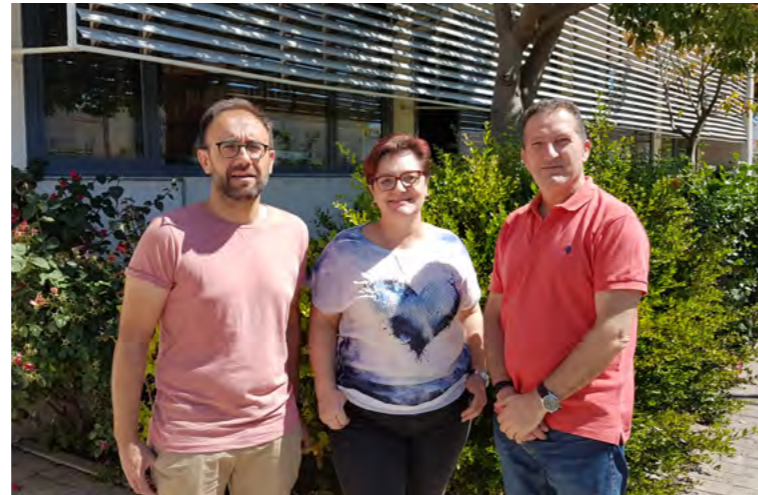
Muntatge de Mª José Perpinyà.
Professora de plàstica (4t ESO)

Contraportada:

Alba Galbis (1r1) -Diana Radita (1r1)
Erika Beltrán (1r3)
IES Sollana, juny 2018
Maquetació i impressió: Fent Impressió
962033939 - info@fentimpressió.net

D.L. V-2104-2010

EDITORIAL

Aquest curs que ara acaba ha estat un curs especialment intens tant des del punt de vista acadèmic com també pel que fa a la convivència. L'equip educatiu s'ha esforçat de valent per adequar la seua tasca a la diversitat de necessitats, interessos i mancances de l'alumnat. En aquest sentit ens agradaria destacar la inquietud i il·lusió que ha mostrat l'equip docent per a tractar de donar resposta a aquesta diversitat. S'ha tractat d'introduir noves activitats i tenir una presa de contacte amb estratègies metodològiques com ara l'aprenentatge cooperatiu o el treball per projectes. L'arribada al centre de nou professorat que ja té certa experiència amb algunes d'aquestes línies metodològiques ha suposat també un bufit d'aire fresc que de segur ens ajudarà a millorar com a centre.

També ens agradaria destacar la tasca desenvolupada des de les tutories que, amb la coordinació del Departament d'Orientació i de la Caporalia d'Estudis, també ha estat, des del nostre punt de vista, extraordinària. Pel que fa als aspectes treballats des de la tutoria voldríem destacar aquelles activitats dedicades a la educació per a la igualtat de sexes i de sensibilització, prevenció i actuació davant la violència de gènere. L'escola, com a element bàsic en l'educació integral de les persones i com a element transformador de la societat, ha de contribuir de manera significativa per tal d'eradicar la violència de gènere i per assolir una autèntica igualtat entre dones i hòmens. La creació de la figura de la Coordinadora d'Igualtat en cada centre mostra un compromís de l'administració educativa en aquest sentit.

Els problemes de convivència i disciplinaris han estat aquest curs més nombrosos que en cursos anteriors, la qual cosa ha tingut com a conseqüència un increment del nombre d'expedients disciplinaris. Voldríem aprofitar aquestes línies per demanar a les famílies que continuen col·laborant amb nosaltres per a aconseguir una millor convivència entre tots els membres de la comu-

nitat educativa. Per a aconseguir-ho, necessitem del vostre suport i del reconeixement del professorat com a figura d'autoritat a l'escola de la mateixa manera que ho sou i ho heu de ser les mares i els pares a casa. El reconeixement, la confiança i el respecte de les famílies cap al professorat i cap a l'escola resulta fonamental per a unes conductes adequades i per a una actitud positiva cap a l'estudi

Per últim, m'agradaria felicitar a tot l'alumnat que acaba els seus estudis al nostre centre, tant al de 4t d'ESO com al de 2n de FPB i desitjar-los molta sort per al seu futur. Aprofite també per acomiadar la nostra companya Pilar Argente i desitjar-li també molta fortuna en el seu nou destí i fer-li arribar des d'ací l'estima tant del professorat, com de l'alumnat i de les famílies amb les quals ha compartit tots aquests anys.

Equip directiu

DEDICATÒRIA A PILAR

PARA PILAR ARGENTE Charlando de la vida

Una mañana estábamos charlando Pilar y yo y, de repente, me habló de las Sinsombrero. Para ser exacta Pilar me contaba que hacía años descubrió a aquellas artistas (pintoras, novelistas, filósofas ,poetas...) componentes de la generación del 27 (María Teresa León, Maruja Mallo, Josefina de la Torre, María Zambrano, Rosa Chacel, Ernestina Champourcín, Cocha Méndez...) pertenecientes a la generación del 27 y que se quitaron el sombrero –entonces socialmente obligatorio para las mujeres– y las apedreaban por ello. Por ese detalle, pero que quizás era simbólico, pues con ello, transcendían el papel de madres y esposas, se rebelaban contra las limitaciones opresoras. Y es que hay pequeños gestos que cambian el mundo y que no siempre son perceptibles.

Pilar llegó al IES de Sollana hace 7 años y todos estos cursos han estado sembrados –además de la labor cotidiana-de talleres divertidos en las jornadas culturales, representaciones teatrales de los alumnos,

lecturas dramatizadas, mercadillos de libros, asistencia a concursos de relatos, excursiones, clases diarias pedagógicamente innovadoras , etc. Pero, además, siempre ha mostrado profesionalidad y una gran conexión y empatía con los alumnos (no sólo como tutora, que lo ha sido todos los años) sino en cada una de sus clases. En general, percibimos al reflexionar sobre los años transcurridos tantas y tantas cosas que suelen pa-

sar desapercibidas por la naturalidad, espontaneidad con la que se presentan, pequeños gestos que quedan ahí como un camino que día a día se va tejiendo casi imperceptiblemente.

Y ahora que se marcha de Sollana, para seguir descubriendo nuevas experiencias, es cuando volvemos la vista atrás y comprobamos tantas y tantas vivencias que nos ha regalado. No podemos agradecerle con palabras su carácter solidario, respetuoso, defensora de la igualdad en todos los sentidos –de género, social, económica- , su entrega y su esfuerzo cotidiano, su sensibilidad y creatividad. Sabemos que de alguna manera también se queda porque todos esos pequeños gestos cotidianos, que a veces han pasado desapercibidos comprendemos ahora que son huellas imborrables, huellas que ha dejado grabadas para siempre en nosotros y en los alumnos. También comprendemos que la aventura de nuevos retos y espacios le espera para seguir enriqueciéndose día a día. A nosotros sólo nos queda darle un cálido abrazo, desearle suerte y quedarnos con su entrañable ternura.

Dolors Cuenca

Per tots i per a tots els nostres fills!!

Acaba el curs escolar 2017/2018 i toca fer balanç. Este curs hem tingut el 70% de quota d'afiliació, açò representa un 15% més que l'any passat però encara no es suficient, és per això que continuem insistint en què els pares han d'implicar-se. Continuem necessitant representació en l'institut per a poder assistir a Consells escolars, a la comissió de convivència i a la comissió econòmica i que l'Ampa pugua cobrir totes les necessitats que es deriven al llarg del curs escolar tant per als nostres fills com per a mantindre el diàleg amb el centre educatiu.

Al llarg d'este curs hem programat tres xarrades en l'Escola de pares, gràcies al IES per cedir-nos les magnifiques instal·lacions per a poder realitzar-les. Han assistit un total de 40 pares compromesos i conscients que es necessita estar format i informat per a poder afrontar els canvis que els nostres fills pateixen en l'adolescència i poder ajudar-los a encaixar el seu futur.

XERRADES "ESCOLA DE PARES" 2017/2018 AMPA IES FUSTER

A LES 18:30 AL SALÓ D'ACTES DE L'IES SOLLANA
!!VOS ESPEREM!!

Hem estat presents en totes les iniciatives que s'han tingut des de l'IES, com l'acollida a pares de sisè de primària i des de l'Ajuntament, Consells municipals i hem fet difusió de totes les activitats que es fan al llarg del curs escolar en xarxes socials.

El dia 22 d'octubre va tindre lloc la V Fira d'Associacions de Sollana i l'ampa va volertindrepresència per a recolzar l'iniciativa. Vam contractar a l'empresa Equipos Médico Sanitarios que ens va realitzar un taller de "primers auxilis i rcp", on una trentena d'alumnes de l'ies van poder aprendre tècniques de ressuscitació cardiopulmonar per a poder en un mo-

ment donat salvar vides. Va resultar un taller lúdic i divertit.

També van poder estar presents els alumnes de 4t ESO i FPB2 que van realitzar manualitats i van portar tot tipus de productes per a poder vendre'ls i obtenir així un poc d'ajuda per al viatge de fi de curs.

Gràcies a tots els que van fer possible esta jornada.

Per últim, volem aprofitar per a donar les gràcies a Sonia Añó Albuixech, que durant estos 4 anys ha sigut membre de la junta directiva i ha estat ajudant i recolzant en tot el que se li requeria.

Vos desitgem que passeu un bon estiu ¡!

I no ho oblideu! Vos esperem el pròxim curs perquè l'Ampa SOM TOTS!!

La Junta de L'Ampa

Seguix-nos en xarxes socials !!

<http://iessollanaampa.blogspot.com.es>
<https://www.facebook.com/ampaies.sollana>
<https://twitter.com/AmpaSollana>

Email: ies.sollana.ampa@gmail.com

FORMACIÓ EN CENTRES DE TREBALL

Aquest curs 2017-2018 finalitza els seus estudis la tercera promoció del Formació Professional Bàsica de l'IES Sollana.

Tot l'equip educatiu i la direcció del centre volem agrair a les empreses i administracions públiques la seva col·laboració en les Formació en Centres de Treball (pràctiques).

Este curs volem recalcar l'alt nivell aconseguit en les pràctiques pels alumnes tan acadèmicament com personalment.

Aquest curs han col·laborat :

- Ajuntament de Sollana. - Arrocerias Tomas S.L.
- Solimar Sollana.- Greenmed S.A.

Maria Castello Pellicer. Tutora FCT

NOTÍCIA D'ÚLTIMA HORA:
EL PROGRAMA DE ROSQUILLETRES S'EMETRÀ EL DISSABTE 15 DE JULIOL
A LES 10.45 H

AGRAÏMENTS ALS INSTITUTS

UN GRANET DE SORRA...

El continu procés de canvi i la creixent complexitat que caracteritza la societat actual en general, i el mercat de treball, junt a la major complexitat educativa i les pròpies característiques evolutives de l'alumnat i les peculiaritats de l'etapa (propedèutica i terminal, major

opcionalitat...), fan necessari una adequada orientació acadèmica professional (A-P).

L'orientació A-P és un procés continu d'ensenyança-aprenentatge. Des del centre s'han realitzat diferents activitats que intenten ajudar a l'alumnat en aquest procés, però moltes d'aquestes no haurien pogut ser possibles gràcies a la col·laboració de molts agents, així en nom del centre agrair la participació i col·laboració d'aquests:

- Centre de Formació Professional PAX de València.
- IES Joan Fuster de Sueca
- Centre Integrat de Formació Professional de Catarroja.
- Centre l'EFA la Malvesia de Llombai.
- IES Enric Valor de Silla.
- Centre la Florida de Catarroja.
- SERVEF de Silla.

i seria injust no anomenar les experiències que ens han aportat exalumnes com Ana Vila (CFGM Cuina), Alba Añó, Nerea Martínez, Maria Benavent, Adrian Oliver, Lara Chulvi (les diferents modalitats de Batxillerat) i altres professionals i exalumnes incondicionals que han participat altres cursos com Endika Arabiourrutia (CF Electromecànica), Vicent Quilis (Bomber), Lydia (CFGM Farmàcia i parafarmàcia), Flor (psicologia), Marina Luz, Érika Alexandre,

Iván Cañada (Batxillerats), Juan Martínez (CFGM Administratiu), Juanjo Simó, Natxo Natividad, Jordi Cobos (CFGM electromecànica), Arianna (Trellat Social), Anna Ferrús (medicina), Maite Barberá (Turisme), Emma Roig (Enfermeria), Jaume Añó (enginyeria industrial), ...

Moltes gràcies per haver aportat eixe granet de sorra.

TUTOR MAJOR

ALGUNS TESTIMONIS DEL PROGRAMA DE TUTOR MAJOR:

Tutor major esta molt bé perquè els alumnes s'ajuden entre ells. Els més majors ajuden als més menuts en el deures i l'estudi. Jo vos anime a que participeu, és sols un dia a la setmana.

Maria Fuertes Rodrigo

La meua experiència com a tutora major ha sigut molt bona, ja que he pogut reforçar a una xiqueta a millorar les seues notes.

Laura Queremón Fernández

La meua experiència és molt bona ja que m'han ajudat molt, sobretot l'any passat que la meua tutora em va ajudar molt.

Claudia Baldoví

La meua experiència no és molt bona perquè coincidía en hores de pati i això no m'agrada, però crec que si m'haguera esforçat ho podria haver aconseguit.

Lucia Vargas

Com a tutora pense que ha sigut molt gratificant perquè he pogut ajudar a una persona a superar-se a si mateixa i sols amb un poc de ajuda.

Bea Ferreira

La meua experiència ha sigut molt bona, la meua tutora major ha sigut Maria, m'ha ajudat en moltes coses, m'agradaria agrair-li la seua ajuda i animar-vos a participar.

Ana Paula Balbino Degaut

GRUP DE MEDIACIÓ

EXPERIÈNCIES DEL GRUP DE MEDIACIÓ:

En la mediació el que fem és ajudar a les persones a entendre's parlant les coses. Jo porte participant des de fa 2 anys i pense que està ajudant a molts alumnes que han tingut conflictes i han pogut resoldre'ls de forma pacífica, sense recórrer a la violència.

En quant a experiència personal com a mediador, no és fàcil. Estàs un any formant-te, anant alguns divendres de vesprada per ensenyar-te a ser mediador, però no està gens malament.

Pensar que ajudes a altres persones en els seus conflictes és reconfortant i pense que gràcies a l'equip de mediació se solucionen molts problemes que potser arribarien a la violència si no foren parats a temps.

Álex Radita (4t)

La meua experiència al grup de mediació ha sigut molt bona ja que he estat 4 anys. He conegut a gent que no tenia gens de relació amb ella a l'institut, però quan estàvem en mediació tot era diferent perquè érem com una família.

Hem fet moltes coses con excursions, xerrades, jocs, dinars...

M'ho he passat molt bé amb tot el grup i estic molt contenta de haver pogut formar part d'aquesta experiència.

Imma Baldoví (FPB II)

Per a mi ha sigut una experiència molt divertida i innovadora. Ja duc 4 anys al grup de mediació, al principi començarem sent un grup amb gent molt diversa que no ens dúiem per a res, al final hem acabat sent tots una pinya. Hem fet moltíssimes activitats com excursions, dinars...

És una experiència molt bonica saber que així pots ajudar a les altres persones per a evitar conflictes majors.

Lluís Roig (FPBII)

Fiqueu-se a prova a vore quins personatges conegueu:

Pregunteu a l'alumnat de l'IES Sollana i vos diran qui són.

Aquest curs en tutories s'ha estat treballant un projecte envers biografies. Cada classe ha elegit un autor o autora rellevant des de diferents disciplines que li ha ficat nom a la classe. Així les classe no eren 1r1, 3r o 4t... sinó tenien altres noms com Joanot Martorell, Rosa Parks, Inma Shara...

Primer elegiren

com s'anomenaria la seua aula i després durant el 2n

i 3r trimestre realitzaren diferents activitats- representacions teatrals, presentacions...- per a donar-ho a conèixer a tot l'alumnat.

Rosa Parks		Frida Kahlo	
Joanot Martorell		Víctor G. Labrado	
Mahatma Ghandi		Elon Musk	
María Moliner		Ada Byron	
Inma Shara		Alan Turing	
Agatha Christie		Hedy Lamarr	
		Top Secret Rosies	
		Malala Yousafzai	

POR ELLAS

Las MUJERES somos de lo que no hay pero los hombres también. Vivimos en un mundo donde la barbarie, la intolerancia y la falta de empatía están a la orden del día.

Estudiosos de todo el mundo tratan de darle un sentido a la discriminación y violencia que sufre la MUJER ¿Qué nos está pasando? No habría que reivindicar ni defender nada si la figura de la MUJER se mantuviera en igualdad con el hombre, como ciudadana de pleno derecho. Nosotros, como docentes, vemos la invisibilidad de las MUJERES en los libros de texto, en los currículos oficiales establecidos y este vacío lo hemos asumido como algo natural sin entender que hacíamos un flaco favor a las generaciones de jóvenes al participar de este

ocultamiento de grandes MUJERES a lo largo de la historia de las ciencias, naturales, sociales, matemáticas, música, literatura, ¡Nos hemos perdido tantos logros femeninos de décadas y décadas! Esta escasa valoración del papel de la MUJER en todos los ámbitos es, según los expertos, pieza clave para entender lo que está pasando en la calle, en los medios de comunicación, donde el maltrato y la violencia machista inundan el aire.

Estamos a tiempo de limpiar errores, de sanar heridas, de hacer visible y mostrar el gran legado de las MUJERES, de vivir en hermandad MUJERES y hombres y de que prevalezca el respeto y el cariño por el ser humano, ya sea hombre o MUJER.

Pilar Argente. Profesora de castellà

EDUCACIÓ FÍSICA

L'esperit de Bertoldo

Avui és un dimecres qualsevol, ordinari i en oxidació per la pluja en germen. El paisatge, exempt de volums i ombres, pareix pintat per numeració però malgrat tot, en aquesta hora matinera i fresca m'embarga, com sempre, una felicitat difícil de definir, perquè és un moment especial, és el meu moment de soledat desitjada. Un trànsit finit de pau i d'assossec abans del treball semblant a la intimitat de l'atleta abans de la prova.

El bar, en aquestes hores, s'espera entre sorolls de pisa i culleretes mentre a l'ambient sura un aroma a cafè que sorteja la condició humana del telediar. Una estampa de Hopper on els núvols es rebel·len amb un «gris» enigmàtic. A través del vidre observe com s'esvara ser i provocador sobre la calçada embastant els colors i no puc reprimir una sensació de plenitud en la partícula. El gris és diàleg, obliga a pronunciar-se, dona pas a la reflexió i als punts de vista com els dimecres, sempre ubicats a mig camí entre l'optimisme del cap de setmana i el pessimisme de no avançar.

Aboque un segon sobre de sucre al cafè amb llet. Al revers resa: «som el què som pel que recordem i aprenem». No conec l'autor i m'evadisc, un instant amb l'aforisme, per l'entramat dels meus records, recuperant escenes que revolegen com tènues i lleugeres fulles arrastrades per un Llevant revoltós. Fragments d'existència barrejats on conviuen estranyes antipaties i simpaties que la meua edat ha oblidat ordenar. Absort en el no-res regresse a la realitat al sentir «Casta Diva» en la televisió, anunciant una colònia.

Assaborint els últims compassos de l'ària, em veig arrossegat fins a la meua primera òpera en terres de Capulets i Montagus, empresonat per la bellesa del cant, per la màgia de la dona que canta com deia un antic mestre meu. Com li deien? «Don...» Vaja! No aconseguisc recordar el seu nom però si el tret del seu caràcter i el matís del seu temperament. Aparentava fragilitat i predisposició malaltosa però la seua presència imposava solemnitat. El nas tort testimoniava baralles pretèrites però la seua mirada, encara que vigilant, inspirava confiança i una voluntat ferma. Quan li preguntàvem per la edat sempre responia amb un passatge del «Rei Lear» de Shakespeare que ens feia molta gràcia: «ni tan jove com per a enamorar-me d'una dona que canta, ni

tan vell com per a encapritjar-me d'ella per no res». Quina ràbia! No atrape el seu nom.

No obstant, recorde bé la seua aula, entrar en ella era màgic. L'aroma de la muntanya es filtrava per la nit i pel matí predominava la frescor del lloer i timonet. Les seues parets concebien l'aurora cada matí a mode de premonició. La pissarra, muda, s'erigia voluptuosa en espera seua i no sols era la fascinació de les seues paraules i l'agudeses de la seua ment la que ens meravellava sinó més bé la seua complicitat, la que ens feia partícips del que allí succeïa. Què fàcil feia les coses aconseguint despertar en nosaltres l'amor pel «saber». Per a ell les classes eren quasi una qüestió d'orfebreria. A ell li dec l'amor a Dickens, London, Stevenson i Verne, però mai li ho vaig agrair. Suppose que a tots ens ha faltat ser agraïts, amb les persones que ens han ensenyat alguna cosa, alguna vegada.

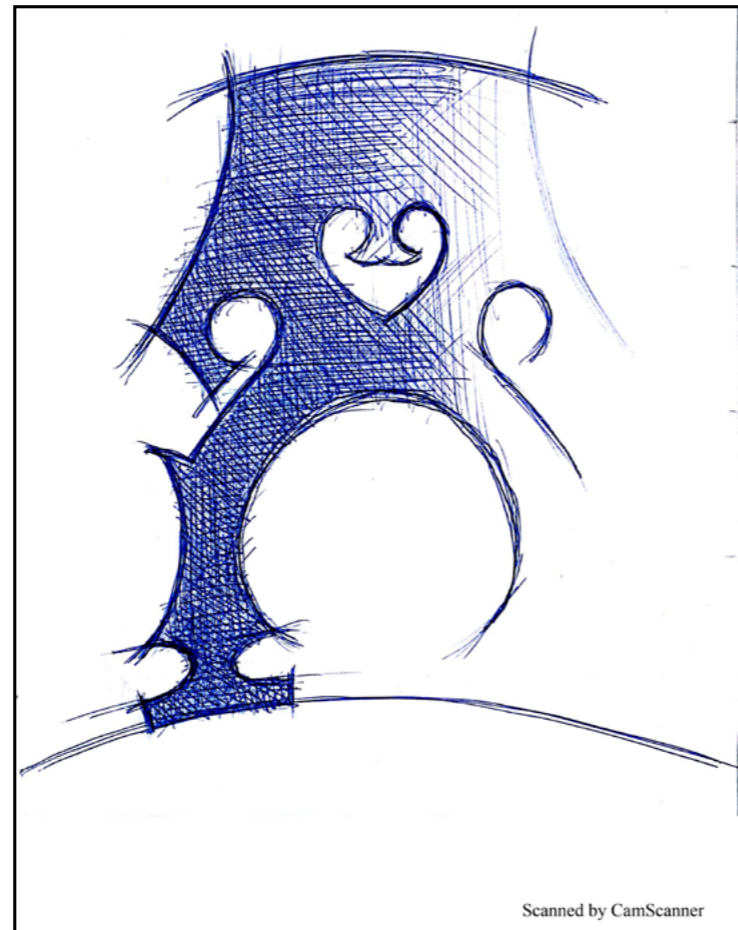
Recorde els seus passos sobre la tarima de fusta inclús el cruixit de la tercera taula i el polsim que alçava quan la llum tenia eixa finor de sorra. Acabava sempre recalcant que ell sols estava de pas, un capítol en el llibre de la nostra vida, un dimecres nuvolat, el color gris; «l'Educació és una lluita, un triomf social, no oblideu mai que heu estudiat a l'escola pública. Heu de mantenir la utopia i ser ambiciosos amb vosaltres. Els mestres no estan per ensenyar-vos alguna cosa que no sabeu, per a això estan els llibres, sinó més bé per ensenyar-vos a pensar i aconseguir traure eixa persona, que teniu dins i que encara no existeix. Tots vosaltres teniu un do» - deia- «hi ha qui atesora en sí mateix tot un univers, infinit. Alguns el trobareu, altres el veuran de passada i no hi creuran però a molts no se'ls podrà arrancar, per molt que s'intente. Recordeu que és fortuïta la circumstància de què jo, siga el vostre mestre i vosaltres els meus alumnes. El talent és barat; la dedicació és cara i a algun de vosaltres li costarà la vida sencera. Però al final se n'adonarà que ha valgut la pena».

Ell sempre premiava amb un enorme cromó a color les respostes brillants. Eren unes belles imatges. Un dia un company de pupitre respongué de manera superba un problema matemàtic. Aquella genialitat li valgüé un cromó però pel vist no li agradà la imatge. Era un contraaix. El posat de l'alumne no passà inadvertit al mestre que es va afanyar en canviar-li'l per un vaquer a cavall perseguint uns indis. El mestre agafà el cromó

i li va dir: «tens raó, aquesta imatge no va més enllà de la seua representació i ni tan sols incita a taral·lejar res. És un instrument tosc, lleig i d'escassa harmonia, monòdic per naturalesa. Mancant dels tons més bells que tot instrument es capaç de crear, per això sona tan mal perquè el to és i serà sempre espantós. Però, aquest instrument, encara que aberrant, es un heroi, un esperit solitari, perquè és impossible concebre una orquestra sense ell a causa de la seua gravetat bàsica. A partir de les seues notes s'edifica la màgia de la música. El seu treball, anònim, fonamenta tota la solidesa de l'obra com l'Educació ho farà a les vostres vides».

Recorde l'únic cromó que vaig guanyar. La meua sorpresa fou majúscula, crec que em va tocar el més lleig de tots però no li ho vaig dir. Era un retrat en tres quarts, d'un home barbut que no despertava més interès en mi que saber la seua identitat. Vaig esperar el final de la classe, per vergonya i li vaig preguntar pel susdit. «Ah!, vaja, t'ha tocat una llegenda». «Una llegenda?».- vaig preguntar. «Sí, aquest és Bertoldo, Bertoldo di Giovanni».- Va concloure i front la meua manca d'entusiasme continuà- «aquest senyor fou el millor alumne que mai tingué Donatello a més de ser el seu favorit».- va afegir.- «I, on està la seua heroïcitat?».- preguntí.- «Per ser un bon alumne?».- «No!».- respongué - «això va ser un regal de Déu el que fora deixeble de Donatello. Es va convertir en llegenda quan al final dels seus dies, passat els vuitanta anys i delmat per la vida, i quan a Florència havien desaparegut tots els grans escultors, va tindre el coratge i la generositat de transmetre tots els secrets de la escultura, gelosament guardats i condemnats a desaparèixer, a un jove artista». «A qui?».- em vaig impacientar. El mestre s'alça de la cadira i digué; «mira darrere teu». Vaig girar sobre mi i en la paret meridional penjava un pòster d'una escultura anomenada David. «Bertoldo di Giovanni va ser el mestre d'escultura de Miquel Àngel» -va concloure- «i saps que representà aquesta obra per a Florència?»

La televisió em retorna, altra vegada, a la realitat a l'anunciar el musical de Billy Elliot. Espectacle obligat d'una fabulosa història farcida de lluites socials, prejudicis i somnis. Com s'anomenava la mestra de ballet que sempre tenia la cigarreta en la boca? Senyoreta Vaja! Hui estic espès amb els noms. Suppose que l'anonimat i l'oblit és el destí de tots els mestres. Em pregunte, perquè hem decidit ensenyar? D'on prové aquesta pulsó ancestral?, suppose que aquest peculiar ímpetu, per les pàtines del temps i pels personatges mal esbossats,

Scanned by CamScanner

s'haurà difuminat en una quimera, en una idea motriu, en un arravatament romàntic de la cultura com a via, en un esperit de compromís i de eterna gratitud com un vers solt en busca d'una rima. No sé, hui estic espès, qualsevol intent de definició empal·lideix per falta d'inspiració però n'estic segur que aquesta ometria paraules com burocràcia educativa o sistema educatiu, conceptes que han evolucionat massa i analitzat mal els descosits de les seues costures.

De sobte s'intensifiquen els sorolls i me n'adone que el meu temps s'ha esgotat. Apure el cafè amb llet. Hui és un dimecres qualsevol, gris, ordinari i que s'oblidarà. No hi ha ombra que entorpisca els passos i em dirigesc a ensenyar. Dintre d'un instant estaré amb els meus alumnes i tal vegada, a la millor, sorgisca eixa màgia, eixe esperit de Bertoldo di Giovanni, aquest vincle entre alumne i mestre que sublima detenint el temps i comparteix el «foc de Prometeu». Plante cada dia una llavor i rese per ella, crec en la esperança que arrel en eixe estat de crisàlide que és l'adolescència. Orgullós de ser un més entre tots els mestres haguts i per haver, el meu nom es perdrà i s'oblidarà, seré per sempre anònim, gris i ordinari en eixe àmbit d'opinions, rebel·lies i creences perquè els mestres del futur ja són els mestres del passat en l'entramat de tota aquesta aliena immortalitat.

Antonio Reduan. Prof. Educació física.

COM HEM FET IDS-RÀDIO

Abans de fer la ràdio aportarem idees per a fer un projecte, com per exemple fer un treball sobre els inicis de l'aviació, que era en principi el que anàvem a fer, o també fer un treball sobre les videojocs etc.

Com hi havia moltes idees les vam estar discutint i vam fer votacions i, al final, elegirem el treball sobre els inicis de l'aviació. Però, després d'unes setmanes buscant informació, vam veure que no ens agradava molt i decidírem deixar-lo i el canviàrem per fer una ràdio, ja que Sollana no té cap emissora de ràdio.

Per a començar, aportarem idees sobre quins serien els seus continguts, com per exemple entrevistes, notícies de Sollana i reportatges, entre d'altres. També vam decidir quin seria el nom de l'emissora, i va guanyar IDS-Ràdio que, per si no ho heu entès, significa Institut De Sollana - Ràdio. Després ens organitzàrem, alguns per parelles de dos i altres sense parella per a què tots ens férem càrrec d'una part del primer programa.

Algunes parelles hagueren d'anar a diferents llocs per a poder comunicar-se amb les diferents persones entrevistades, com per exemple a Joan Ferrús, a la Guàrdia Civil o a Martín. D'altres, van fer la seua entrevista per telèfon i d'altres van preparar el seu reportatge des de casa.

Uns dies abans de presentar la nostra ràdio al Centre Cultural vam posar cartells per tot el poble per a la gent que tinguera intrerés sobre la ràdio que poguera vindre i informar-se.

Este projecte ha sigut prou divertit i ens ha ensenyat prou, a parlar bé en valencià i ens ha ajudat també a no posar-se tan nerviosos quan hi ha que parlar davant de gent. Ací teniu en enllaç per a poder escoltar la nostra IDS-Ràdio: http://www.ivoox.com/s_p2_579562_1.html

Esperem que ens seguiu escoltant el curs vinent i que disfruteu molt de la ràdio.

Idoia Sastre, 2n1

“ROSQUILLETRES”

PROGRAMA DE RÀDIO I CONCURS
DE LA NOVA TELEVISIÓ VALENCIANA
“A PUNT”

“Rosquilletres” és un concurs de la televisió i de la ràdio de la nova emissora valenciana À-Punt, en el qual es fan unes proves en valencià i es competix per equips de tres persones. En el nostre Institut, els dos professors de valencià que tenim, Raquel i Vicent, van fer un concurs en les classes per a veure qui anava a la ràdio per a participar en el concurs. De la classe del A vaig guanyar jo, del B va guanyar Sofia Riad i del C va guanyar Pau Vila. Els tres vam anar al concurs amb els nostres dos professors, en el cotxe de Vicent. Va ser a la casa de la cultura de Torrent.

Estàvem en una sala on hi havia dues dones, una s'encarregava del so i l'altra ens explicava totes les fases del concurs. Eren les dos molt amables. Al final del concurs, encara que no guanyàrem per poc,

Tots al Rosquilletres!

El passat 25 d'abril tot el centre vam acudir a l'Auditori Molí de Vila de Quart de Poblet per a assistir com a públic a la gravació del programa “Rosquilletres” d'À Punt, la nova televisió pública valenciana.

Els nostres representants foren Bea Baldoví, Eloy García i Àngela Barrachina, tots tres de 3r d'ESO, que competien contra l'IES El Grau de València. El nostre equip va jugar molt molt bé, van demostrar un gran domini de la llengua, simpatia, espontaneïtat i alegria, es van guanyar la nostra admiració, encara que no pogueren guanyar el concurs.

També el públic va tindre un comportament exemplar: vam animar els nostres, i també els contraris, amb crits i pancartes. Ho vam fer tan bé que

ens van regalar un còmic a cadascú. M'ho vaig passar molt bé amb tots, va ser un dia molt divertit.

Després d'unes quantes setmanes vam anar també a veure participar als companys de Tercer, Bea, Alba i Eloy, en el programa de televisió del mateix concurs. Hi vam anar tot l'institut de públic a Quart i va ser molt divertit per a tots, encara que també van perdre per molt poc. Tots ens hem portat el millor que ens podríem haver portat, una bona experiència, encara que m'haguera agradat guanyar, és clar, però va ser molt divertit i m'ho vaig passar molt bé.

Erika Rojo Ferreira, 2n1

fins i tot ens volien llogar per a fer de públic en altres programes.

El programa l'emetràn pròximament a À Punt televisió, vos avisarem perquè el pugueu veure. En definitiva, passàrem un matí inoblidable i l'any que ve, si pot ser, repetirem.

De fet, l'alumnat que ara està a 2n d'ESO ja s'ha estat preparant i ha participat enguany al “Rosquilletres” en versió radiofònica. Pau Vila, Sofia Riad i Erika Rojo jugaren contra l'IES Carmelites d'Alacant i quedaren molt prop de la victòria. L'experiència a la ràdio també va ser molt bonica i, encara que estàvem un poc nerviosos, ens ho vam passar tots d'allò més bé. El programa el podeu escoltar al web www.apuntmedia.es

Raquel Donet.
Professora de valencià

GIMCANA A LA BIBLIOTECA

El dia 25 d'octubre, els alumnes de 4t d'ESO anaren a la biblioteca del poble, recentment inaugurada, per fer una gimcana i aprendre a buscar llibres concrets en la biblioteca mentre jugaven a vore qui era el més ràpid.

Eixiren a l'hora de tutoria aquell dimecres cap a la biblioteca. Anaren a peu i passaren pel mercat abans d'entrar. Una volta dins, els donaren una sèrie de fulls amb pistes sobre què havien de trobar i un temps d'aproximadament mitja hora.

Després de buscar per tota la biblioteca i trobar totes les pistes, els donaren una bossa de llepolies i tornaren a l'institut. Va ser una hora divertida i una excursió prou única, ja que no hem fet més excursions com aquesta.

25 d'octubre de 2017
Alexandro Radita, 4t

RECORDE L'INSTITUT

Recorde el meu primer dia a l'institut, estava nerviós i confós per la quantitat de classes i noves matèries. Encara que passat el temps vaig acostumar-me a tot allò, el primer curs va ser horrible, havia suspès totes les assignatures i tenia a tot el professorat decebut ja que ni estudiava ni feia deures. Però gràcies que els professors i en ma casa es bolcaren molt en mi vaig aconseguir remuntar una petita part i ara ja treballo i estudie un poc més. Estic molt agraït per tota l'ajuda que em donaren

els professors i ma mare, perquè no anava per un bon camí. Estic a punt d'acabar quart i he de dir que estudiar no és tan malament, encara que de vegades siga difícil i et frustra, abandonar-ho i negar-se només empitjorara les coses, has de continuar i prendre-t'ho amb calma fins aconseguir-ho. Vaig a anar-me'n a estudiar allò que m'agrada i sols he de dir que gràcies a tots el professors per ajudar-me, que vos vaja bé.

Ivan López Marrades, 4t

ALUMNAT DE 4T

EL MEU PAS PER L'INSTITUT

El meu pas per l'institut ha sigut més o menys com el de tots els alumnes. Quan canvies d'etapa, a l'ESO, els primers dies, o en alguns casos (com el meu), mesos, et costa un poc perquè estàs un poc nerviosa, també està el perdre's anant a classe perquè en canviar no t'ho coneixes.

Després a segon, ja estàs més acostumada i tot és més fàcil. Això que diuen tots sobre què l'ESO és molt difícil, no és del tot veritat. Tampoc puc dir que siga fàcil, sols has de començar a posar-te hàbits d'estudi, si fas això, pots estar tranquil que de segur que passes bé els quatre cursos.

També hi ha persones que tenen por per si les separen dels amics en les classes, però en realitat no és cap problema, perquè després d'estar un curs sense amb els companys que et toquen, acabes coneixent-los a tots.

I finalment, el que diuen de "són quatre anys, és molt de temps..." Sincerament, els quatre anys es passen volant, sobretot els dos últims anys. En resum, el pas per l'ESO és una experiència més que et serveix per a preparar-te per a les següents etapes per les quals passaràs després.

Leyre García, alumna de 4t d'ESO

TEATRE

Nuestra experiencia ha sido muy buena, ya que somos muy habladores.

Hemos estado trabajando esta obra durante todo este último trimestre. Vamos a contaros la experiencia personal de cada uno

Yo, Pau, hice el papel de Sarmiento y me sentí identificado con este personaje, ya que en clase somos muy habladores. Aprendí que todas las cosas no son fáciles y que tienes que luchar para conseguir lo que quieras.

Yo, Andrea, hice el papel de Inés, ha sido una experiencia muy divertida y con mucho trabajo. Si estudias todo es posible.

Yo, Bea, hice el papel de Beatriz, me ha encantado interpretar este papel porque me lo he pasado muy bien y los ensayos han sido alucinantes.

Yo, Lorena, hice el papel de mellizo 2, fue una experiencia muy bonita, estaba muy nerviosa por si se me olvidaba algo pero salió perfecto.

Yo, Aaron, hice el papel de mellizo 1, estaba muy nervioso pero lo hice muy bien, aunque costaba memorizar.

Yo Álvaro hice el papel de aguacil, estaba bastante nervioso pero creo que lo hice bien. Me gusta mucho hacer teatro en clase.

Nosotros Adán y Josep hicimos el papel de apsentadores, nos lo pasamos muy bien y la obra estuvo muy interesante.

Nosotros Sandra, Carlos, José, Pablo y Marcos hicimos el papel de cortina, pasamos mucha vergüenza pero a la vez nos divertimos por la forma en el que entrabamos y salimos a las escenas.

Yo Mireia hice el decorado de la obra, pienso que estaba muy acertado y bonito.

Yo, Alexandru como presentador y director estoy muy orgulloso del trabajo hecho por todos y que cada idea fuera tan bien recibida.

Yo, Pilar, estoy muy contenta porque mis habladores reales son unos artistas que se lo han dejado todo en el escenario y se han implicado con mucha ilusión y les vaticino siempre el mejor de los éxitos dentro y fuera del escenario. Un abrazo muy fuerte a mis habladores. Os quiero.

Alumnes de 2º1 i Pilar Argente, professora de castellà

DEUTE EXTERN.

1. Què és el deute extern?

Són els **diners** que els **creditors internacionals** reclamen als països com a conseqüència dels **préstecs** que els seus governs i altres actors econòmics han rebut.

El deute extern pel que fa a altres països es dona amb freqüència a través d'organismes com el **Fons Monetari Internacional** o el **Banc Mundial**. Si el deutor té problemes per a pagar-la, pot suposar un seriós problema per al **desenvolupament econòmic** d'un país, i fins i tot per a la seua autonomia.

En principi l'endeutament no és dolent, perquè permet **conservar els recursos propis** i **rebre recursos aliens** per a **explorar, processar o produir nous béns i serveis**. No obstant això es torna un problema quan aquest deute no **s'utilitza realment** per al que va ser sol·licitada o bé les **condicions de devolució s'endureixen**. Aleshores pot arribar a ser una de les causes del **subdesenvolupament**.

2. Origen.

En 1973 el preu del petroli es multiplica per tres. Els països productors guanyen ingents quantitats de diners. Bancs privats acudeixen a aquests països amb tipus d'interès extremadament baixos. El 60% dels crèdits van a països empobrits.

A finals de 1979 se succeeixen quatre fets perjudicials per a aquests països:

1. Pugen els tipus d'interès, la qual cosa precipita la crisi del deute de l'any 1982, es popularitza l'adquisició de nous préstecs per a fer front del pagament de deutes impagables, provocant la catàstrofe econòmica d'aquesta dècada i la multiplicació del deute.

2. S'aprecia fortament el dòlar.

3. Cau el comerç mundial i es menyspreen les exportacions del sud que no siguin petroli.

4. S'inicien els plans d'ajust estructural.

Sabut és que en l'època en la qual es va originar el problema del deute molts governs dictatorials van entrar en aquest cercle viciós.

Entre altres causes, la fugida de capitals va privar a aquests països d'una font d'estalvi intern imprescindible per a l'impuls del propi desenvolupament.

Alguns motius típics per al greu endeutament d'un país són:

- **Catàstrofes naturals, epidèmies i similars, que obliguen a demanar préstecs per a pal·liar els seus efectes.**
- **Inversions en nous cultius, indústries, etc. que poden fracassar per canvis en els mercats o altres raons.**
- **Dolenta administració dels fons, els quals produeixen un dèficit sostingut que suposa cada vegada més recursos externs per a compensar-ho.**
- **L'oblit, ja siga interessat o no, dels efectes que els deutes excessius poden tenir o, en el seu cas, la falta de requisits exigits abans de concedir-la.**
- **En el Fòrum Universal de les Cultures del 2004 de Barcelona es va proposar l'anomenat Deute Indigne, té com requisit que l'organisme o país prestador li resultés impossible no saber els efectes que dit crèdit ocasionaria al receptor.**

4. Conseqüències

Algunes conseqüències del gran endeutament d'un país poden ser:

- **Impossibilitat d'obtenir nous crèdits en cas de necessitat.**
- **Imposició de dures condicions per part dels creditors, incloent polítiques econòmiques restrictives, generalment molt dures amb la població, que impedeixen competir en igualtat de condicions amb altres països.**
- **Creixement desbocat de la inflació, que fa encara més difícil pagar el deute.**
- **Amb freqüència, el deute és tan gran que el país no és capaç de pagar ni els interessos, amb el que el deute va creixent amb el temps, en comptes de disminuir. Així, el desenvolupament econòmic del país pot ser impossibilitat pel deute, entrant en una espiral sense fi d'empobriment.**
- **Dolents manejos en les polítiques internes del país que comporta a crisis econòmiques.**

Beatriz Baldoví, 3r

EL COMERÇ JUST

ÍNDEX

- QUÈ ÉS ?
- EN QUÈ ÉS BASA?
- COM HA EVOLUCIONAT EL COMERÇ JUST A L'ESTAT ESPANYOL DURANT EL SEGLE XXI?
- BOTIGUES I PRODUCTES

QUÈ ÉS ?

- El Comerç Just és un sistema comercial solidari i alternatiu al convencional que persegueix el desenvolupament dels pobles i la lluita contra la pobresa. La xarxa de comerç just està formada per associacions, ONG's, cooperatives, empreses, artesans...

EN QUÈ ÉS BASA ?

- Assegurar als treballadors un salari digne.
- No acceptar mà d'obra infantil.
- Igualtat entre homes i dones.
- Afavorir la realització de projectes de desenvolupament solidari en benefici de la comunitat.
- Ser respectuosos amb el medi ambient.
- No privilegiar els cultius d'exportació en perjudici dels cultius de consum local necessaris per a la població.

COM HA EVOLUCIONAT EL COMERÇ JUST A L'ESTAT ESPANYOL DURANT EL SEGLE XXI?

El 2000 el 70% de les compres ja es feien a botigues, i no a mercats. A més, l'eclosió d'Internet i de les noves tecnologies ha facilitat que molts productes també es puguin vendre a través de botigues online. Avui dia, hi ha **140 botigues de comerç just** a tot l'Estat i, segons xifres de "Sello Comercio Justo", les vendes van pujar a 33,2 milions d'euros a tot el país.

Àngela Barrachina, 3r. Marc Natividad, 3r

EXCURSIÓ 10 DE MAIG

En aquest treball explicaré amb tot detall el que vam veure a l'excursió que es va dur a cap el dia 10 de maig. En aquesta excursió visitarem dos llocs en especial, a saber: Les coves del Dragut i el Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna.

Comencem concretament els detalls de l'experiència a:

LES COVES DEL PIRATA DRAGUT.

Aquestes coves s'anomenen així en honor al corsari Dragut, qui el 25 de maig de 1550 va atacar Cullera per sorpresa, emportant-se un gran botí.

Éste s'aproximà a Cullera poc abans de que el Sol començara a il·luminar la costa. Recorrent la vora descobriren una cova on podien refugiar-se fins que fora el moment d'atacar. Aquest atac va tindre molt d'èxit ja que es va emportar fortunes i una gran quantitat de retessos.

A l'actualitat, aquestes coves són utilitzades com a museu, on expliquen tot el succeït fa més de 500 anys.

Allí pots gaudir de tota la història contada per un guia que et va explicant poc a poc cada funció de cadascuna de les coses que hi ha a les diferents sales, cadascuna amb una funció.

Hi ha una sala dedicada a les extravagants vestimentes d'aquella època, també una sala d'armes on et mostren autèntiques armes d'aquell temps encara que també hi ha repliques, ja que no disposen de tant de material.

Després està la sala de tortura, on expliquen cadascuna de les ferramentes i la seua utilitat per exemple, la gàbia on mataven i penjaven a la víctima per fer sofrir a la família o també la taula, on enganxaven a la persona per les extremitats a unes cordes lligades a una roda, la qual al rodar feia que les cordes estiraren les extremitats causant molt de dolor.

Ja després, està la sala més gran i més emocionant de totes; aquesta mostra una rèplica molt realista d'una galera corsària, embarcació més menuda i ràpida de tots els gal·lers. En aquesta sala també pots gaudir d'un espectacle de llums i sons que simulen el moment on Dragut i la seua tripulació desembarca i es dirigeix al poble de Cullera.

Una vegada explicat tot el més interessant de les coves del Dragut, anem a passar a una altra cosa també molt interessant:

EL MONESTIR DE SANTA MARIA DE LA VALLDIGNA

Aquest monestir és prou antic no obstant, un equip d'investigació està encarregant-se de restaurar-lo part per part amb totes les peces que han estat trobant durant tots aquests anys, encara que hi ha coses que han tingut que ser construïdes de nou com per exemple el refectori, que abans era el que ara nomenem menjador. Ací és on els monjos menjaven en silenci mentre un altre monjo llegia parts del llibre sagrat.

També han pogut alçar de nou la sala capitular, on llegien un capítol diari de la Bíblia. A més a més, estan reconstruint el claustre, on els monjos passejaven en silenci.

També vam veure el pati exterior on es trobava i encara es troba la Font dels Tritons.

Va ser una experiència molt divertida a més d'estructiva, ja que per a que poguérem entendre millor com vivien els monjos al monestir, ens feren rodar una pel·lícula representant els passatges més importants dels monjos com processons, lectures...

En definitiva, va ser una excursió molt bona, em va fer entendre molt més la vida d'aquesta gent tan interessant i ha sigut una bona manera de fer que tot el curs de segon s'interesse més per la història.

Carlos Gumbau Soria, 2n-3

WORLD PRESS PHOTO

En l'eixida extraescolar de març, proposada per la professora d'història, els alumnes de 4t d'ESO, 1r i 2n d'FPB teníem com a objectiu anar a una exposició sobre els refugiats, a València, en la qual es mostra el millor fotoperiodisme d'arreu del món i reportatges documentals únics en la seua categoria. Amb la finalitat de realitzar un treball crític sobre qualsevol aspecte positiu o negatiu de la societat, aprofitarem la visita a València per a fer les nostres pròpies fotos. Amb aquestes fotos hem realitzat una exposició al rebedor del centre i tot l'alumnat ha votat el millor treball.

Es tracta de l'edició número 60 d'aquesta exposició de World Press Photo i en ella han participat fotògrafs de prestigi de totes les parts del món. Cada any un jurat internacional independent format per reconeguts experts en **periodisme gràfic i fotografia** és el responsable d'escollir les imatges guanyadores entre les enviades pels **fotoperiodistes, agències i periòdics de tot el món**.

Noah Magraner, 4t

Marina Montaner

Guanyadora perquè els alumnes de l'institut van votar. Es tracta de la manifestació del dia 8 de març, dia de la dona, que enguany ha estat especialment reivindicativa.

Beatriz Baldoví, 3r
Subratlla la bellesa de la natura.

Paula Felip
Denuncia la pobresa i la marginalitat en aquesta societat tan injusta.

Alex Radita, 4t
Denuncia la contaminació del nostre entorn

SETMANA CULTURAL

Un any més, la setmana cultural

Passades les festes falleres es programaren com ja és habitual al nostre centre les activitats a desenvolupar durant la setmana cultural. Així, dimarts 27 i després del primer patí tingueren lloc els tallers habituals: batukada, creps, manualitats, ruta pel poble, etc... amb la novetat d'una projecció de cinema amb rosses (cotufes o mongetes) incloses i un cinefòrum posterior. Per tancar la jornada tingué lloc, una actuació teatral diferent al centre cultural. I dic diferent perquè enguany va ser un espectacle de dansa. L'alumnat va mostrar interès per l'espectacle especialment en el col·loqui, a l'hora de preguntar als actors.

A l'endemà tots junts i en autobús ens desplaçarem a la veïna localitat de Sueca i des d'allí a peu fins la Muntanyeta dels Sants. Després d'esmorzar i deixar un temps d'esbarjo, el professor Ernest Ortells va fer participar l'alumnat d'uns jocs d'orientació i rastreig amb els quals s'ho passaren d'allò més bé. Acabat l'activitat tornarem tots en l'autobús a casa.

Joan Ferrús

Muntanyeta dels Sants

Batucada

Gimcama

Taller de Crêpes

Teatre de Cultura Clàssica

Taller amb Pilar

Muntanyeta dels Sants

CONCURS LITERARI SOBRE PAISATGE I GASTRONOMIA

L'alumne del nostre centre Miguel Fernández del Toro que ha finalitzar recentment primer d'ESO va guanyar el 1r premi del Concurs Literari sobre paisatge i gastronomia a la Comunitat Valenciana amb el treball «Cocentaina, un punt on s'uneixen tres cultures». «Paisatges i gastronomia» forma part dels concursos que la màxima institució assessora en matèria cultural de les Administracions públiques valencianes organitza cada any per a la gent jove.

El concurs el va convocar l'any passat el Consell Valencià de Cultura amb la voluntat que la iniciativa fera aprofundir en el coneixement i en la difusió dels nostres paisatges i la nostra gastronomia i, alhora, a sensibilitzar els joves a despertar-los la vocació excursionista i paisatgística, gustativa i culinària, i a fomentar-los la capacitat creativa, de manera que es convertisquen no sols en receptors, sinó també en portaveus d'un objectiu comú, aprendre a valorar i a promocionar les nostres senyals d'identitat, a percebre i respectar els valors dels altres i a coniar en una societat més rica i oberta, i per tant més culta.

Foto de l'acte amb representants del Consell Valencià de cultura i els premiats.

El premi va consistir en 500 €, una medalla commemorativa i un diploma del consell Valencià de Cultura. L'acte de lliurament va tindre lloc al Palau de Forcalló de València, seu del Consell Valencià de Cultura durant la darrera setmana de desembre de 2017.

Des d'aquestes pàgines volem donar l'enhorabona de la comunitat educativa de l'IES Sollana a aquest alumne del nostre centre i també a la família pel merescut premi.

L'INSTITUT CELEBRÀ EL DIA DE LA DONA

En arribar la data del 8 de març, a la majoria de poblacions i ciutats se celebren actes commemoratius al voltant del dia de la dona, uns organitzats per ajuntaments i associacions i altres que tenen lloc també als centres educatius, escoles i instituts. El nostre no podia ser una excepció. Al treball realitzat des de les tutories dintre de la programació tutorial com lectures, visualització de pel·lícules, vídeos o documentals, xarrades, etc.. enguany es programaren dues activitats dignes de ressenyar. La primera relacionada amb l'assignatura de plàstica on l'alumnat de 2n i 3r d'ESO, tutoritzat per la professora de plàstica Mª José Perpinya, realitzaren una tècnica

mixta de fotografia i dibuix texturat en homenatge a les mares, professores i personal femení del nostre centre.

El dimarts 7 de març i després de la lectura d'un manifest sobre el dia de la dona, l'alumnat abans esmentat, amb un fons musical seleccionat i a manera de performance, baixava a poc a poc per les escales del hall i penjava els seus treballs a les finestres i també al corredor per donar cos a l'exposició programada. El públic assistent, integrat per la resta de l'alumnat del centre i especialment per les mares de l'alumnat de plàstica invitades a l'acte, es quedà gratament sorprès en veure el treball realitzat i les ma-

res, de manera molt emotiva, pel resultat final de les fotografies treballades per les seues filles i fills.

A l'endemà 8 de març l'alumnat de 1r i 2n d'ESO es traslladà al carrer del huit de març de la nostra població on tingueren lloc també diversos actes commemoratius. Les alumnes Diana i Alba de 1r ESO, llegiren textos al·lusius a la data commemorativa, la professora Dolores Cuenca explicà els nous reptes de les noves generacions per a aconseguir la igualtat en la societat actual, mentre que el professor Joan Ferrús explicà que a Sollana a més del carrer del 8 de març hi ha també altres carrers dedicats a dones o amb referències fe-

menines: Anna de Portugal i Borja (relacionada amb la història local), Sor Isabel de Villena (monja i escriptora), Antònia Ramon i Garulo (història local), Donya Estrella Alcón Ramon (comare, filla de l'anterior), Mare de Déu de Fàtima i La Puríssima (relacionades amb la religió) a més de la Mare de Déu d'Aigües Vives i la Mare de Déu de la Mercé al Romaní.

El fons musical va estar a càrrec de la professora Amparo Tomàs.

Joan Ferrús

VIOLENCIA DE GÉNERO

Da igual quién seas. Da igual si llevas el pelo largo o corto. No importa si has tenido diez, veinte o cuatrocientas relaciones. Da igual si te pones minifalda, escote, chándal o tacón. Da igual lo "sexy" o provocativa que vayas, o lo que hayas tomado o echo en la noche. El factor de riesgos jamás será tu conducta, tu ropa o tu carácter. El factor de riesgo no somos nosotras, sino los sinvergüenzas que consideran nuestros cuerpos como si pudiesen disponer de ellos cada vez que se les antoje.

No hace falta que sea un psicópata ni un desecho. Puede ser un hombre normal, guapo, de pelo castaño, rubio o negro. Puede ser alto, bajo o normal. También puede llevar su mejor traje, pero está convencido de que tiene derecho a imponer su fuerza sobre estas que "enseñan o provocan".

Es mucho pedir que no hagan ese daño, es más sencillo que tengamos que vivir bajo la amenaza de no saber si vamos a llegar a casa.

También da igual que tengas pareja y te vistas enseñando pierna o escote, eres libre y ningún hombre tiene el derecho de levantarte la mano, gritarte, controlarte o aislarte de la gente que te rodea. Tu pareja no puede obligarte o mandarte a hacer lo que él quiera siempre, no puede decirte lo que debes hacer o decir, ni mucho menos puede faltarte al respeto con los típicos insultos. No puede obligarte a que dejes de hablarle a tus amigos o amigas sólo porque a él no le gusten, por ir con chicos no eres una guarra, ni una "marimacho" tampoco.

Por estar en "WhatsApp" en otro chat que no sea el suyo y empiece a preguntarte que con quién hablas tanto, que le pases captura de todos los chats que tienes y de todos los contactos, que bloquee a este, al otro y a aquel, que hables sólo con él, que su conversación es más importante que las otras, que no tienes ni debes hablar con nadie que no sea él. Que sólo tienes que ponerte guapa para él. Que si vas a salir a la calle y te arreglas ya es para provocar a los

que pasen por tu lado, que te gusta mucho provocar y hacer que te miren, que menuda guarra estás echa... Y tú, al estar enamorada no te das cuenta de las cosas, y piensas que es por tu bien, que quiere lo mejor para ti y porque te quiere cuidar.

Tú, le haces caso a todo, porque después de pegarte llora y pide perdón como loco, y tú una vez tras otra le perdonas porque piensas que te quiere de verdad por llorar por ti...

Cuando te pega, te dice que no lo hace a posta, que es la impotencia y de la rabia "se le va la mano", se hace la víctima llorando y diciéndote cosas bonitas, te

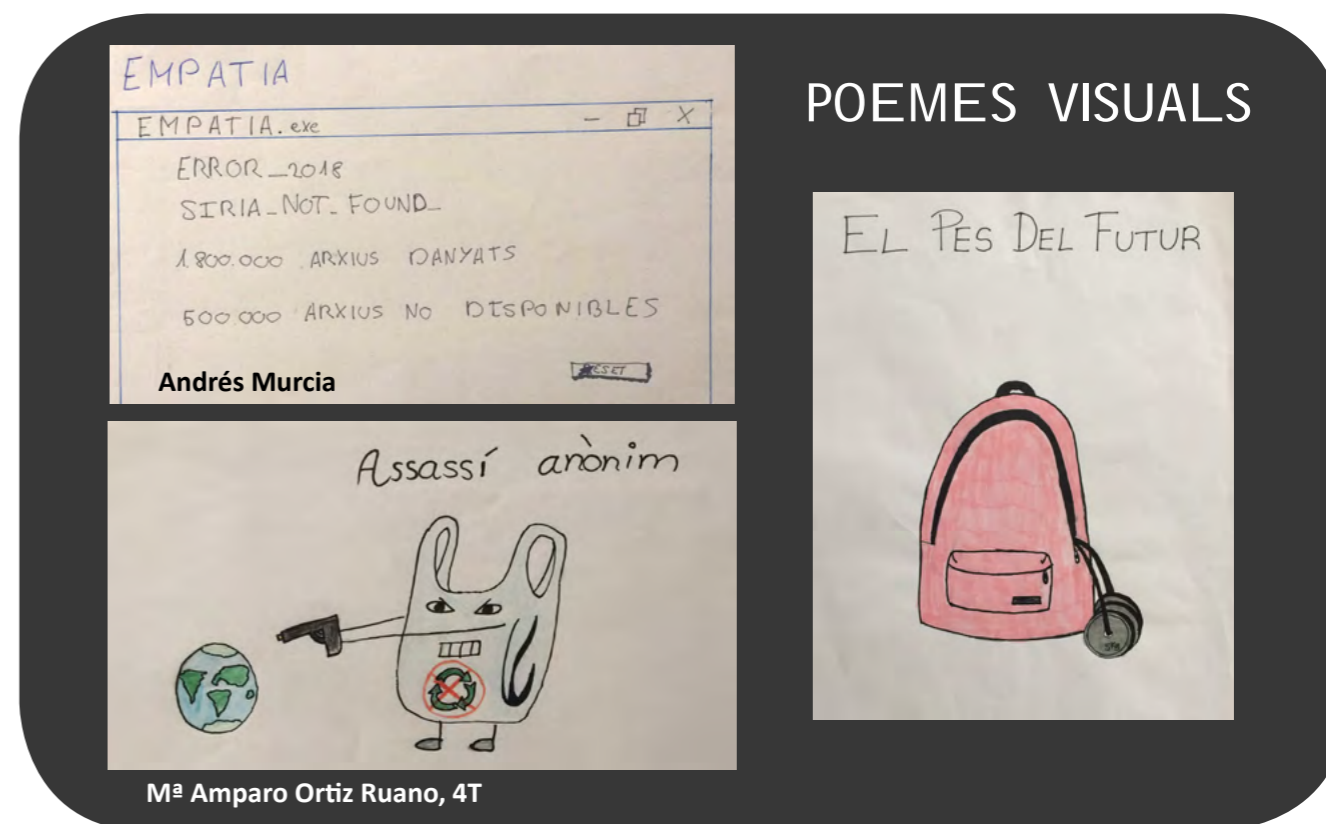
echa a ti la culpa de haberte pegado, porque no haces las cosas bien según él.

Te aísla, no puedes tener amigos porque les cae mal o eres tú que te acercas mucho a ellos. Te insulta porque te ve hermosa y no quiere que salgas tan guapa a la calle.

Sólo tú puedes parar esto, hazlo antes de que acabe contigo.

Nadie es dueño de tu cuerpo, ni de tu ropa, ni de tus actos. Que nadie te prohíba lo que debes o lo que quieres hacer o sentir, valórate.

Zaina Bañuls Villena (FPB1)

Mª Amparo Ortiz Ruano, 4T

Pensament numèric, nombres irracionals i realitat

1. Introducció

Quan s'expliquen els conjunts numèrics (naturals, enters, racionals, reals i complexos) ens les diferents etapes de l'educació secundària, s'observa, i és normal, que l'enteniment dels nombres que van més enllà dels naturals, i en això vull dir la seua interpretació, les seues propietats i l'aplicació de les regles operacionals que els regeixen, precisa d'un esforç conceptual major. L'explicació ja en què aquests nombres estranys semblen romandre ocults en el món que ens envolta, ja que la nostra tendència, innata o no, cap a la simplificació, ens condueix en aquest cas a mesurar les magnituds més quotidianes mitjançant nombres naturals o mitjançant expressions decimals d'allò més assequibles. Ací va una petita mostra del que s'acaba d'afirmar: no solem dir que una compra al mercat ens ha costat 17.3 euros, sinó 17 euros amb 30; o que una persona pesa 86.3 kg, sinó 86 kg amb 300.

Cal apuntar, però, que aquests conjunts numèrics esmentats en un inici i altres que hi poden trobar en diferents camps de les matemàtiques sempre han estat en permanent revisió (l'axiomàtica de Peano per als nombres naturals, la construcció de la recta real, la interpretació dels nombres complexos, els quaternions de Hamilton, etc.), ja que la seues definicions, o bé conduïen a paradoxes, o bé eren difícil d'encaixar en els esquemes matemàtics de l'època. En paraules del matemàtic L. Kronecker: "Déu va crear¹ els naturals i la resta és obra dels homes" [1].

¹ Prefereix el verb descobrir a crear, amb tota la càrrega semàntica que comporta. Qualsevol conjunt numèric sempre està allí, sols cal descobrir-lo.

una història de 1500 anys que anirà des d'un ocàs a un nou matinar, la protagonista de les línies següents.

2. De la tragèdia grega a la renaixença

Acte I: El culte a la simplicitat.

Segons [4], les fraccions apareixen en el matemàtica grega no motivades per la realitat immediata, sinó en el context de la geometria pura. Possiblement, el problema clàssic que hi ha darrere dels nombres fraccionaris és aquell que consisteix en la comparació de dos segments de longitud qualsevol. En altres paraules, calcular quantes vegades el segment de menor longitud "encaixa" en el de major longitud. El cas immediat esdevé quan el segment major és una còpia entera del menor: és el doble, el triple, el quàdruple, etc. Òbviament, el repte esdevé quan el segment major és un múltiple enter del segment menor més una part, una fracció, d'aquest. Una correcta simplificació del problema ens ajudarà a interpretar millor aquesta fracció i retornar al nostre domini dels enters. I és que quan açò passa, la solució del problema podria reformular-se de forma equivalent a l'afirmar que existeix una unitat de mesura comuna² als dos segments, tal que ara, la longitud de cada segment siga un múltiple enter d'aquesta nova unitat.

Per exemple, imaginem que el nostre sistema monetari fóra tant simple que tinguera com a moneda fonamental la moneda d'1 euro i no la d'1 cèntim. Aleshores, repartir 5€ entre 2 persones implicaria partir literalment la moneda d'euro que ens ha sobrat en dues parts iguals, solució aquesta prou desgavellada. Però aquest $\frac{1}{2}$ de moneda ens indica que necessitem una nova unitat monetària (un divisor de la unitat anterior) per a resoldre el problema de la repartició: a saber, la moneda de 50 cent. Llavors, cada persona rebria ara 5 monedes de 50 cent. Aquesta nova moneda seria el que hem anomenat anteriorment l'existència d'una unitat de mesura comuna.

² Aquest concepte l'he agafat com un préstec de [2].

Part de la història de la matemàtica grega va transcórrer fonamentalment sobre la base que qualsevol parell de magnituds es podien comparar gràcies a l'existència d'eixa unitat comuna. En la seua terminologia aquesta idea s'expressava dient que dues magnituds qualsevol sempre eren commensurables; per a nosaltres, que aquestes defineixen una fracció.

Els grecs van assumir aquest principi com "axiomàtic"³, fins que un actor, que en aquell moment no passava de ser secundari, es va adonar que el teorema de Pitàgores era la clau que obria la caixa de Pandora.

Acte II: La crisi de la simplicitat.

Tan simple que havia passat desapercbut, tan temptador que hauria estat una ofensa a Atena no aventurar-se'n. L'ull amatent d'un incipient filòsof, Hipàs de Mateponte (alumne de Pitàgores), que s'atura per escodrinyar l'essència del més simple. La caixa de Pandora està a punt de ser oberta.

Possiblement un dia qualsevol a l'àgora, un dia d'una lluentor engegadora, la remor de la Mediterrània al fons, cap presagi aparent de tempesta a l'horitzó. Un insignificant quadrat dibuixat al terra sobre sorra humida acompanyat d'una de les seues, i no menys insignificant, diagonal. El vailet intenta comparar ambdós segments, va a la recerca d'eixa unitat de mesura comuna i ... no existeix! No pot ser, un resultat contra intuïtiu! Vet ací el contingut de la caixa i vet ací les seues conseqüències. S'ensorra l'edifici de la matemàtica i arrossega amb ell tota una escola filosòfica: la cosmovisió pitagòrica reduïda a cendres.

Acte III: Del καοç pot sortir la bellesa.

El més sorprenent del fet és poder afirmar que aquesta unitat que resoldria el problema és una quimera. Necessitem un "interludi", un canvi de registre, una visita al rigor. Donem-li valor, doncs, a la idea de demostració matemàtica. Esperem que el lector aprecia la bellesa d'aquestes joies del raonament humà que passem a mostrar a continuació. En totes elles es procedeix per reducció a l'absurd (per saber un poc més d'aquesta tècnica veure [6]).

Sense pèrdua de generalitat, i a no ser que es diga el contrari, partim d'un quadrat el costat del qual

³ En aquella època els sistemes formals no havien estat introduïts, per això les cometes.

mesura 1 unitat. Lògicament la seua diagonal mesura $\sqrt{2}$. Suposem que $\sqrt{2}$ és commensurable. Això és, en terminologia actual, partim de la proposició que $\sqrt{2}$ es pot expressar com a fracció de dos nombres enters a i b. És a dir,

$$\sqrt{2} = \frac{a}{b}$$

Podem exigir perfectament que la fracció anterior siga irreductible. De fet, ací està la clau de les dues demostracions posteriors.

1a demostració: (atribuïda a Euclides).

Ara bé, de la igualtat anterior podem deduir que:

$$a^2 = 2b^2 \Rightarrow a^2 \text{ és múltiple de } 2 \Rightarrow a \text{ és parell}$$

Però també podem escriure

$$b^2 = \frac{a^2}{2} = a \cdot \frac{a}{2} \Rightarrow b^2 \text{ és múltiple de } 2 \text{ (per ser-ho } a) \Rightarrow b \text{ és parell}$$

Però si a i b són parells, aleshores la fracció de partida no pot ser irreductible. Una contradicció que sols demostra el contrari: és a dir, que $\sqrt{2}$ no és racional. **[Q.E.D.]**

2a demostració: (deguda a I. Niven [5]).

De la igualtat de partida podem afirmar que existeix un nombre enter mínim b tal que $b\sqrt{2}$ és un número enter. A continuació, definim el número b' de la forma

$$b' = b(\sqrt{2} - 1),$$

del qual podem afirmar que: $b' \in \mathbb{Z}$ (trivial) i $b' \in \mathbb{Z}$ ja que al resoldre el parèntesi anterior tenim que

$$b' = b\sqrt{2} - b,$$

sent els dos termes de l'esquerre de la igualtat anterior nombres enters.

Ara bé, si calculem el producte $b'\sqrt{2}$, succeïx que

$$b' \cdot \sqrt{2} = (b\sqrt{2}) \cdot \sqrt{2} - b \cdot \sqrt{2} = 2b - b\sqrt{2},$$

llavors, $b'\sqrt{2}$ és un nombre enter per ser-ho els termes de l'esquerre de la igualtat anterior. Però donat que $b' < b$, hem arribat a una contradicció. Per tant, $\sqrt{2}$ no és racional. **[Q.E.D.]**

Aquestes noves magnituds que no es poden expressar en forma de fracció s'anomenen irracionals. De fet, l'etimologia de la paraula és d'origen llatí, *ir-ratio*, sent una de les accepcions de la paraula *ratio* la de *mesurable*. Llavors, estaríem parlant d'allò que no es pot mesurar.

Si el lector està interessat en el tema que estem tractant ací i desitja aprofundir en ell, pot llegir altres demostracions alternatives, totes elles dotades d'una gran originalitat, en [7]. De fet aquest article ha estat la motivació en redactar el present treball.

Acte IV: L'au Phoenix inicia el seu vol

La primera teoria dels nombres irracionals comença amb els treballs d'Eudoxo (370 a.C.). Una solució, també en el context de la geometria, molt complicada però que en essència es basava en la idea que qualsevol nombre irracional es pot aproximar mitjançant un nombre racional [2]. Ni més ni menys, Eudoxo acabava d'il·luminar el llarg i sinuós camí cap al concepte de límit, i en conseqüència, cap el càlcul infinitesimal. Camí que conclouria, pel que a la seua fonamentació respecta, en el s. XIX amb els treballs de A. Cauchy, R. Dedekind i K. Weierstrass.

Amb el formalisme actual, el conjunt dels nombres reals es defineix com el conjunt tancat per al pas al límit de totes les successions de *Cauchy* sobre els nombres racionals [3].

3. Conclusió: sols s'observa allò que es coneix

Després d'aquesta apassionant història, hom podria caure en l'error que els irracionals no van més enllà de l'extravagància matemàtica. Jo no m'atreviria anar tan lluny en el qualificatiu, però en canvi sí que diria que aquestes construccions numèriques habiten en el món platònic de les idees, i que com a tals, el món tangible participa d'elles de la manera més diversa. Per exemple, els nostres dispositius electrònics treballen amb fórmules les quals tenen constants irracionals; l'estudi poblacional de varia-

bles com l'alçada, el pes, etc. es distribueixen d'acord amb una pauta aleatòria que anomenem normal, on en la fórmula de la funció de densitat d'aquest tipus de variable apareixen nombres irracionals.

Apostil·la

Aprofitant-me del vincle de complicitat que de ben segur s'haurà creat entre qui us escriu i vosaltres estimats lectors, voldria acabar l'article amb una suggeriment, una mena de joc amb un punt de risc: la propera volta que vagen al forn, demanen-li al forner una barra de pa de longitud exactament igual a $\sqrt{2}$. La construcció és perfectament possible (per què?), això sí, la reacció del seu forner pot ser siga tan irracional com la seua comanda.

Bibliografia

- *Men of mathematics*. E.T. Bell.
- *Historia de las matemáticas*. I. Stewart. Ed Drakontos.
- *Análisis matemático I (vol. I)*. J. Fernández-Novoa. Ed. UNED.
- *La Matemática: su contenido, métodos y significado*. A.D. Alexandrov et. al. Ed. Alianza Editorial.
- *Un curso de números*. G. Navarro. Ed. Publicacions de la Universitat de València.
- *Cómo hablar, demostrar y resolver en matemáticas*. M. De Guzmán. Ed. Anaya.
- *Variaciones sobre un tema inconmensurable*. B.Luque. Revista Investigación y Ciencia, nº 499, pàgs.90-93 (Abril de 2018)

Per Vicent Estruch i Gregori
Departament de Ciències

Estalmat 2017/2018:

Dir que 4 alumnes de 1r d'ESO del nostre centre han participat en la prova d'accés per al projecte ESTALMAT. Aquest és un programa extraescolar per a l'estímul del talent matemàtic.

Sort per a Mar García Montserrat, Diana Radita, Nuri Ferri Oliver i Andrei Xisca!

Per Vicent Estruch i Gregori
Departament de Ciències

PROVA CANGUR 2018

TALLER D'ENRIQUIMENT MATEMÀTIC, PROVES CANGUR, OLIMPIADES I ESTALMAT

El Departament de Ciències de l'IES de Sollana ha organitzat un any més el taller d'enriquiment matemàtic. L'objectiu del taller és treballar les matemàtiques des de la resolució de problemes. Volem suplir així una carència important en l'ensenyament del currículum ordinari, ja que l'extensió del mateix ens obliga a centrar-nos més en els procediments que no pas en altres habilitats tan importants com a ara el raonament lògic, l'anàlisi de la informació, el desenvolupament de la intuïció, l'estratègia, el pensament crític, l'autoaprenentatge, etc. Habilitats, d'altra banda, que considerem transversals i bàsiques, per a afrontar de forma satisfactòria i profitosa els ensenyaments de qualsevol camp del saber humà, ja siga aquest de caràcter científic, humanístic o artístic.

Per qüestions de l'horari del centre i la disponibilitat de temps del professorat, en aquest curs el taller ha estat proposat per als alumnes de 2n de l'ESO, encara que a finals del mes de febrer, els alumnes interessats de 1r curs també s'han incorporat, amb la intenció d'agafar un mínim d'experiència per a la prova Cangur i tindre així una primera presa de contacte amb les activitats que els seus companys de 2n han dut a terme en el taller.

Com a novetat, a banda de la resolució de problemes, i ja cap al final del curs, els alumnes s'han iniciat en l'ús de programari matemàtic (la calculadora CalcMe i el Geogebra), que a banda de ser enriquidor, aquestes els serviran com a eines de treball molt útils per a la resta de la seua etapa educativa.

Des d'aquestes línies volem agrair i reconèixer l'esforç i el sacrifici que els alumnes participants han fet, ja que sense el seu compromís que setmana a setmana han mostrat, aquest taller no haguera estat possible.

Gràcies de tot cor a: Jose Carlos Vidal Ghermán, Donís Albeldo Soriano, Rafa Andrés Císcar, Hugo Herranz Moleres, Sandra Marí Martí, Carlos Gumbau Sorria, Pau Vila Vanaclocha i Raúl Andrés Císcar.

I Gràcies també als alumnes de 1r que s'han incorporat al 3r trimestre!

A més a més, des del departament hem decidit, a mode d'activitats extraescolars, participar en diferents proves matemàtiques: *cangur*, *olimpiades* i la prova d'accés a *ESTALMAT*.

A continuació els mostrem els resultats obtinguts pels alumnes més destacats:

Proves Cangur 2017/2018:

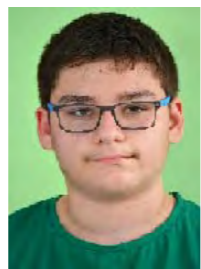
1r ESO		
Classificació a nivell de curs i centre.	Nom i Cognoms	Posició general (referent al País Valencià) Total participants=1604
1r	Mar García Montserrat	86
2n	Diana Radita	94
3r	Nuri Ferri Oliver	130

2n ESO		
Classificació a nivell de curs i centre.	Nom i Cognoms	Posició general (referent al País Valencià) Total participants=1191
1r	Carlos Albeldo Pozuelo	54
2n	Hugo Herranz Moleres	77
3r	Álvaro Espina Benito	98

3r ESO		
Classificació a nivell de curs i centre.	Nom i Cognoms	Posició general (referent al País Valencià) Total participants=2117
1r	Natalia Soldado Moreno	135
2n	Rubén Llinares Simó	150
3r	Iñaki Uguña Llumiuinga	158

4t ESO		
Classificació a nivell de curs i centre.	Nom i Cognoms	Posició general (referent al País Valencià) Total participants= 1725
1r	Alex Radita	29
2n	Analia Vázquez Rodríguez	53
3r	Noelia Ojeda Magraner	124

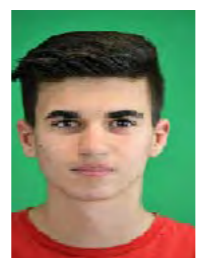
L'IES de Sollana està d'enhorabona perquè tres dels seus alumnes han entrat en el grup selecte del 5% de les millors puntuacions. Aquestos alumnes són:

Alex Radita

Analia Vázquez Rodríguez

Carlos Albeldo Pozuelo

Com a informació a destacar, cal dir que les alumnes de 1r, Mar García Montserrat i Diana Radita s'han quedat a 1.75 punts i a 3.75 punts, respectivament, d'entrar en el grup del 5% de les millors puntuacions.

Vicent Estruch i Gregori.
Departament de Ciències

OLIMPIADES MATEMÀTIQUES 2017/2018:

El centre de Sollana estava assignat a la seu de Burjassot per a la fase comarcal. Els nostres alumnes van passar un bon dia gaudint de les matemàtiques i coneixent a gent que compartia interessos semblants.

Els alumnes participants van ser: Carlos Gumbau Soria, Noelia Ojeda Magraner, Alex Radita, Raül Andrés Císcar, Rafa Andrés Císcar, Hugo Herranz Moleres i Donís Albeldo Soriano. Enhorabona, joves matemàtics!

A més a més, felicitacions destacades a l'alumne Alex Radita, que va passar a la fase provincial. Mencionar també que Carlos Gumbau Soria es va quedar a 3 posicions de passar també a aquesta fase.

Vicent Estruch i Gregori. Departament de Ciències

EN FRANÇAIS!

A lo largo del año

Cette année, les élèves de 3^eESO et de 4^eESO de français ont participé à un échange scolaire virtuel avec le collège de Morez (en France) à travers la plateforme Twinspace. Il s'agit d'un échange d'informations entre les élèves des 2 établissements scolaires dans le but de mettre en pratique les compétences linguistiques nouvellement acquises en classe et de favoriser la découverte de la vie quotidienne, de l'environnement et de la culture de leurs correspondants.

Ils se sont présentés et ils ont présenté leur collège grâce à un forum et de petites vidéos. Ils ont échangé des recettes de cuisines typiques de leur pays puis nous les avons cuisinées et goûtées en

classe. Ils ont parlé de leur endroit préféré et ils ont échangé sur leur groupe de musique favori pour découvrir ce que les jeunes français écoutent comme chanteurs.

Emilie Mouilleau. Professora de Francés.

MON PREMIER LIVRE EN FRANÇAIS

Les élèves de français ont lu un livre de leur choix en français. Cette expérience leur a semblé plutôt positive. Voici quelques-unes de leurs opinions sur leur première expérience de lecture en français :

« J'ai aimé le livre en général. Je pensais que ce serait plus difficile de le comprendre. » Maria Vila 2^eESO

« En général, j'ai tout aimé. Surtout que le livre finit bien et qu'il n'y a plus de secrets. Aussi, quand Fleur aide. Elle est gentille. Ce que je n'ai pas aimé, c'est que j'aurais aimé savoir comment l'histoire continue et qu'on ne connaît pas l'histoire de son passé depuis le début » Sheila Vendrell 2^eESO

« Dans cette histoire ce que j'ai le plus aimé c'est qu'il s'agit d'une fille qui veut refaire sa vie avec un garçon, et ses amis lui donnent des conseils, l'aident, etc. Ça veut dire que les vrais amis sont toujours là pour t'aider. » Carla Cañas 2^eESO

« J'ai aimé que Céline aime beaucoup l'art parce que je l'aime bien aussi, mais je ne suis pas une experte. Et j'ai aussi aimé que Léonard s'appelle comme le peintre du tableau. Je n'ai pas aimé qu'ils ne disent pas ce qui arrive à Léonard parce que je suis resté sur l'intrigue. » Ericka Rojo 2^eESO

CINÉMA EN FRANÇAIS!

Les élèves de 1^oESO et 2^oESO sont allés à l'Institut Français de Valencia pour voir le film *Un sac de billes* de Christian Duguay. C'est l'histoire vraie de deux enfants juifs qui fuient le régime nazi et traversent la France pour retrouver leur famille.

Ils ont ensuite fait une visite guidée de la médiathèque de l'Institut Français de Valence.

Les élèves de 3^oESO et 4^oESO ont vu le film *Monsieur Batignole*. Voici l'entretien à M^aAmparo Ortiz qui nous commente le film :

Quel est le titre du film ? **Monsieur Batignole**

Qui est le réalisateur? **Gérard Jugnot**

Quelle est l'histoire? *Monsieur Batignole est un boucher-charcutier et il habite avec sa famille. Un jour, Simon, un enfant Juif, se présente à sa porte et demande de l'aide. Et il l'aide. Monsieur Batignole découvre que les cousines de Simon sont cachées chez une amie. Après, quand Simon et ses cousines se retrouvent, le gendre de Monsieur Batignole découvre les enfants. Quand la police arrive Pierre-Jean est mort et Monsieur Batignole s'est échappé avec les enfants. Après ils s'en vont à la frontière Suisse grâce à un curé qui les accompagne.*

Quelle scène tu as préféré? *Quand Monsieur Batignole tue Pierre-Jean.*

Quelle scène tu n'as pas aimé? *Quand Pierre-jean découvre les enfants Juifs.*

Quel personnage tu as aimé le plus? *Monsieur batignole parce qu'il aide les enfants.*

Quel personnage tu as aimé le moins? *Pierre-Jean parce qu'il veut tuer les enfants.*

Entretien à Maria Ampara Ortiz (4^oESO)

CONCURSO DE RELATO DE COCA-COLA

¿No es alucinante saber que has pasado de nivel al hacer una cosa bien hecha?

Eso es exactamente lo que nos pasó a mí y a algunos de mis compañeros.

Como todos los años, los alumnos de segundo de ESO deben escribir una historia inventada por ellos mismos para un concurso de Coca-Cola. Eso hicimos y, después de que fuera leída por las profesoras, supimos que Hugo, Érika, Sheila, Donís, Nerea, Sandra, Carlos, Pau y yo pasamos a la siguiente fase y debíamos presentarnos fuera del instituto.

Así que, cuando llegó el gran día, tomamos un tren con dirección a Valencia y nos fuimos los alumnos seleccionados con las profesoras de castellano. Una vez allí, caminamos durante varios minutos acercándonos cada vez más a nuestro destino.

Al llegar había mucha gente de nuestra edad esperando para que sea hora de entrar. Nos hicimos una foto para después entrar a la gran aula donde debíamos escribir una historia con nuestra inspiración pero con una condición: que en nuestra historia aparezca una determinada oración que se hallaba escrita en una pizarra enorme.

Todos estábamos nerviosos y desesperados por falta de inspiración. Parpadeábamos repetidas veces mirando a nuestro lado esperando a que algo nos venga por la cabeza hasta que nuestras bombillas se encendieron. Escribimos nuestra historia tranquilamente y a medida que acabábamos debíamos levantarnos y salir de la clase entregando nuestras hojas. Fuera nos esperaban nuestras profesoras de castellano sonrientes preguntándonos que tal nos ha ido.

Después de salir de la universidad, volvimos a recorrer el mismo camino recorrido anteriormente para ir a la estación de vuelta a Sollana.

Fue una muy buena experiencia ya que saber que gracias a tu esfuerzo puedes conseguir cualquier cosa te hace animarte más. Por ende, nos divertimos mucho platicando sobre de que tratará nuestra historia una vez lleguemos a la universidad.

Sofía Riad (2n 2)

PUBLICACIÓ

DE DOS LLIBRES AMB PAPER RECICLAT DELS ALUMNES DE 1r i 2n ESO

Enguany l'alumnat de 1r i 2n ESO ha participat en l'elaboració d'un llibre a on han escrit els seus propis relats. El llibre de 1r "Emociones" gira al voltant de les emocions i cadascun dels contes n'exemplifica una; el de 2n titolat "Un mundo lleno de historias por contar" tracta el tema de la diversitat del món –diferents països i gents.

El projecte dels llibres s'ha plantejat dins de l'assignatura de llengua castellana amb les professores Pilar Argente i Dolors Cuenca i estan relacionades tant amb l'intent de treballar la lectura i la iniciació a l'escriptura com amb un intent de sensibilització mediambiental. Els llibres publicats en l'editorial Pu-

bliberia sota el lema "Si imprimeixes fes-ho bé" són respectuosos amb el medi ambient ja que s'han publicat en paper ecològic i amb materials procedents de boscos gestionats de forma responsable.

Aquest projecte té una continuïtat de uns quants cursos en el Centre i està també íntimament relacionat amb la qüestió del reciclatge per la connexió que s'ha establert amb la resta dels professors i alumnes que han ofert distintes aportacions relatives al projecte de les tres R.

Departament de llengües

MÚSICA

Aquest curs les activitats extraescolars de música han versat al voltant de l'òpera. La primera d'elles va ser l'assistència dels alumnes de música de 4t d'ESO i els alumnes músics de l'institut, a la representació de l'òpera *Madame Butterfly* del compositor italià Puccini, el 17 d'octubre al Palau de les Arts de València. Poder escoltar els magnífics cantants, el cor i l'orquestra del Palau de les Arts, així com poder veure i contemplar l'escenografia i tot l'entramat que comporta la representació d'una òpera, va resultar una experiència inoblidable per als nostres alumnes de l'IES de Sollana.

La segona activitat va anar adreçada a tots els alumnes de 3r d'ESO i 4t de l'optativa de música el passat 10 de maig. Aquests van assistir a un taller d'òpera al voltant de *Tosca*, de Puccini, impartit pel responsable d'activitats educatives al Palau, Víctor Gil. Els nostres alumnes es van situar en un dels llocs que sol ser inaccessible per al públic, un dels costats de l'escenari. L'objectiu d'aquesta ubicació era que entengueren que en una òpera no sols intervé la música i el text, a través dels cantants, l'orquestra i cor, sinó que hi ha altres factors que són imprescindibles i que no són tan visibles, com la tasca del regidor, de l'escenògraf, del coreògraf, de l'il·luminador, del figurista, del tècnic de so.... Els alumnes van estar molt atents a les explicacions per distingir que la representació d'una òpera en un teatre podia tractar-se d'una producció pròpia, (feta, pensada i dissenyada pel propi teatre), una coproducció, (entre diversos teatres d'òpera) o el que és el més habitual, producció llogada, com era el cas de *Tosca*. En finalitzar el taller, els alumnes van poder gaudir d'una vista privilegiada, l'escenari, lloc on els cantants deliten al públic amb les seues meravelloses i potents veus, entonant les melodies que en algun moment estigueren en la ment de compositors com Puccini, Verdi, Mozart, Wagner, Beethoven...

Amparo Tomás. Professora de Música

ECONOMIA

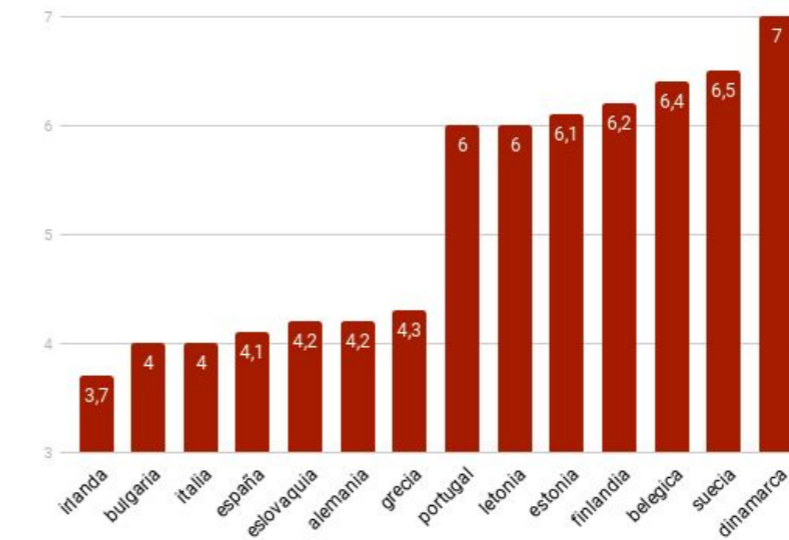
Països que inverteixen menys en Educació:

1. Romania (3,1%)
2. Irlanda (3,7%)
3. Bulgària i Itàlia (4%)
4. Espanya (4,1%)
5. Eslovàquia i Alemanya (4,2%)
6. Grècia (4,3%)

Països que destinen més diners en Educació:

1. Dinamarca (7%)
2. Suècia (6,5%)
3. Bèlgica (6,4%)
4. Finlàndia (6,2%)
5. Estònia (6,1%)
6. Letònia i Portugal (6%)

Inversions educatives

Alumnes de 4t d'Economia. Maria, Neus, Laura, Amparo, Marina, Lola, Cristofer, Analía

Espanya és el quint país de la UE que menys diners inverteix en Educació .

La nostra opinió és :

Molts països de la UE valoren poc la educació, aquesta situació és la causa per la que hi han pocs recursos educatius, això fa que una gran quantitat de estudiants no puguin tindre una formació adequada, pública i gratuïta, limitant la garantia d'un futur millor en el món laboral.

Les circumstàncies que viuen moltes famílies i els pocs recursos econòmics que tenen , fan que no puguin pagar l'educació dels seus fills i, així, limiten el seu futur.

Pensem que deurien de donar unes ajudes per a poder tindre una igualtat d'oportunitats per a tothom.

CREACIÓ

EL INSTITUTO

-Hola me llamo Erika y tengo 13 años voy al instituto.

Vivo en Sollana, un pueblo que está cerca de Valencia.

Este año es todo nuevo para mí, ha sido un paso muy grande pasar del colegio al instituto.

El instituto, para quien tenga la suerte de no saber lo que es, se trata de un trabajo que tenemos que hacer los niños desde septiembre a junio, de nueve menos cinco de la mañana a tres y cinco de la tarde, sí, es una obligación que tenemos los niños, ¿pero quién valora lo que hacemos?

Y encima tenemos que llevarnos trabajo a casa, sí, sí... (los deberes).

No tenemos que seguir trabajando en casa. ¡Y luego se quejan los mayores!

-Nosotros, los niños, sí trabajamos.

¿Que no? A ver, los mayores los fines de semana los dedican a descansar, pero... ¿Y nosotros? Los niños no. ¿por qué? porque los profesores, encima nos mandan todos los fines de semana deberes, trabajos, examen de matemáticas, examen de historia, examen de castellano...

En resumen, los niños somos los que más trabajamos ¡y no cobramos, ni un céntimo!

Erika Beltrán, 1º3

LA COMPRA

Me gusta ir a comprar con mi madre porque siempre compra lo que no tiene que comprar, lleva toda la semana preparando la lista para que no se le olvide nada. Llega el sábado por la tarde y me dice:

-“¿Nuria, me acompañas a comprar y así me ayudas?”

Yo le contesto que sí. Así que cogemos el coche y nos vamos a Mercadona, aparcamos, cogemos un carro y entramos, yo le digo:

- “¿Mamá llevas la lista?”

Y me dice sí, empezamos a comprar y coge esto, coge aquello, lo de más allá, compra pescado, carne, verduras, esto para comer, esto para cenar, galletas para la leche, y yo:

-“¿Mamá no coges la lista?”

Y ella, sí, ahora enseguida, bueno así toda la compra, pagamos y cuando llegamos a casa a mi madre se le han olvidado comprar un montón de cosas y me dice tenías que haber sacado la lista, pero es que eso le pasa toda las semanas, mi madre hace la lista y luego va a comprar, no la saca, entonces yo me pregunto:

-“¿Para qué sirve hacer la lista?”

Si luego se te olvida la mitad de cosas.

Nuria Cortés, 1R3

POEMA A NEREA

Te encanta bailar
pero no te importa que te puedan criticar.

Si hay algo que envidio de tí es tu sinceridad,
eres libre de opinar
como contigo hacen los demás.

Un consejo te voy a dar
sigue así
y que nadie te pueda cambiar
seguro que encuentras a mucha gente que te quiera de verdad
que no te moleste lo que diga la gente
¿acaso se han molestado en conocerte?

Tú sigue bailando, riendo y cantando
es fantástico tenerte a mi lado
y espero que sea así por muchos años.

Alba Galbis, 1R1

EL ESPÍRITU

Había una vez un pueblo tan tan pequeño en el que solo habían cincuenta habitantes. El pueblo se llamaba Raconet porque estaba en un sitio muy alto. Estaba en el pico más alto del Everest. Normalmente, la gente que vivía en ese pueblo era autónoma: cultivaba sus frutas, verduras, se construían sus casas, incluso hacían su propia electricidad con una bici de carreras que se iba intercambiando entre todo el pueblo.

Pasaron milésimas de segundo, segundos, minutos, horas, días, semanas, meses e incluso dos años.

Pasaba el tiempo y la gente mayor se moría, los niños se iban con sus padres a la ciudad, pero solamente quedaban dos personas, dos chicos que tenían un espíritu maravilloso. Los dos querían morir donde habían nacido, en el mismo pueblo, en el mismo sitio e incluso en la misma casa.

Ambos tenían un sueño, que era revivir el espíritu de el «Raconet», de aquél pueblo que todos los días, al caer la noche, cantaban y bailaban alrededor de la hoguera, que salían al campo para ver los majestuosos pájaros...

Fueron a ciudades, pueblos e incluso a aldeas para llevar a gente al pueblo. Pero ellos sabían que no iba a funcionar, aunque el espíritu de los dos chicos seguía y seguía.

El 19 de junio fue el cumpleaños de uno de los chicos. Invitó a más de ciento cincuenta personas entre chicos y chicas que había ido conociendo. Cuando se sentaron para cantar, bailar y comer en la hoguera, pasaron cosas extraordinarias. La gente empezó a cambiar de opinión, querían quedarse a vivir allí.

El espíritu del pueblo empezó a revivir y de la hoguera empezaron a salir animales de fuego: toros, caballos, búfalos..

Al final se quedaron a vivir en el pueblo más de cien personas y... continuará...

Aaron Lloret 2º3

INVIERNOS

Me quedo aquí porque el frío nunca ha podido conmigo,
y si sigues a mi lado,
me da igual si es noviembre
y hace tres grados ahí fuera,
que yo,
me quedo aquí dentro mirando los ojos que me mantienen estable,
y la sonrisa que me mantiene viva,
porque quien se queda en tus inviernos,
se merece tus veranos
y contigo,
y por tí,
estaría muriendo de frío
todas las vidas que me quedaran.

@hardlicor

Analia Vázquez, 4t ESO

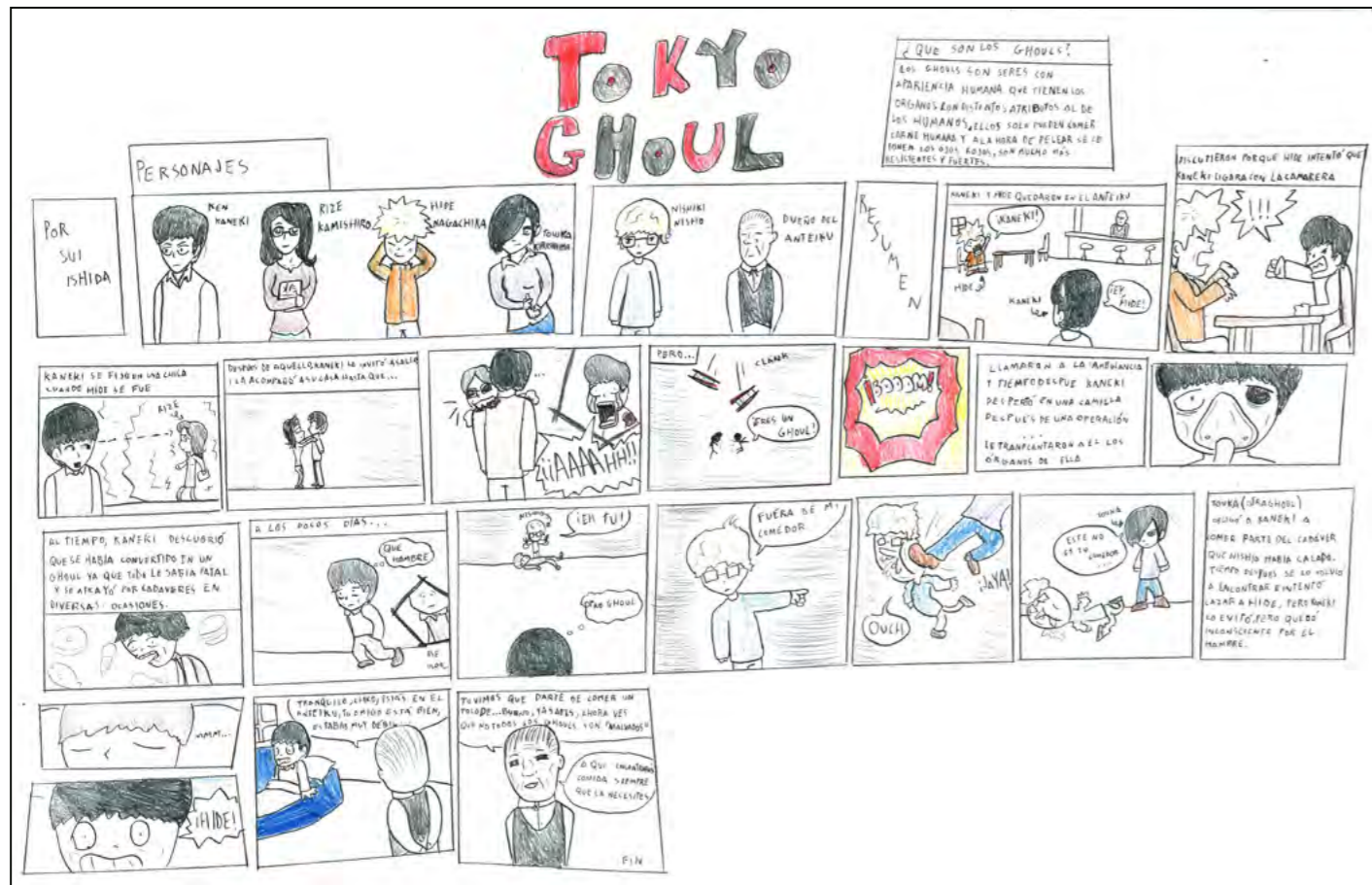
TU MIRADA

Tu mirada me abraza
y tus ojos me abrazan
tus caricias me matan
y tus manos me delatan.

Cuando me miras....
mi corazón se acelera,
y me vuelvo loc@ cuando pienso en tí.
En esta vida conocemos a muchas personas,
pero hay una que te marca,
y esa eres tú.

Tus amigos piensan mal de mí,
pero me da igual, no me importa!
Yo solo te quiero a tí,
y solo me importas tú.

Lua Ruiz, 1R3

BIOGRAFIES

EMMA WATSON

Hola, me llamo Emma Charlotte Duerre Watson, nací en París un 15 de abril de 1990. Soy actriz, modelo y filántropa. A lo mejor me conoces porque yo le dí vida a Hermione Granger en las películas de Harry Potter. Viví en París con mis padres y mi hermano hasta que cumplí 5 años, que fue cuando mis padres se divorciaron y me fuí a vivir a Oxford con mi padre y mi hermano. Antes de empezar la escuela, me diagnosticaron que era hiperactiva. A los 6 años empecé mis estudios de canto, danza y teatro. Algunas de las películas que he hecho son: «Las ventajas de ser un marginado» «Regresión» y «la bella y la bestia». Soy embajadora de la buena voluntad de la ONU Mujeres y defiendo la igualdad política, económica y social entre los dos sexos.

Maria Fuertes Rodrigo

MARIE CURIE

Me llamo Marie Curie y escribo esta carta para mis familiares para advertirles de mi estado de salud. Mientras estaba trabajando con mis experimentos químicos, más en concreto cuando estaba trabajando con el radio, empecé a encontrarme muy mal, tuve muchos mareos, la cabeza me dolía mucho y me costaba hacer las actividades del día a día porque mi cuerpo se encontraba muy debilitado. Creo que no voy a poder vivir durante muchas semanas más, por eso os escribo para que me recordéis siempre. Y también espero que la gente me recuerde por mis logros y no me olviden como a otras mujeres olvidadas de la historia.

Pablo Herranz Moleres

SOLUCIONS

1r1- Rosa Parks

Quan ens van preguntar quin nom volíem per a la classe va eixir Rosa Parks i a tots ens va agradar, perquè va ser una dona que va donar inici a una lluita contra la segregació als Estats Units, amb el simple fet de negar-se a alçar-se del seient per a deixar a un home blanc sentar-se. Per la qual cosa va ser empresonada, però va ser el començament de diversos moviments contra la desigualtat.

1r 2:- Joanot Martorell

L'alumnat de 1r 2 va elegir Joanot Martorell, ja que volíem que fora un personatge valencià. Aquest va ser escriptor i cavaller, va néixer a Gandia l'any 1410 i va ser l'autor d'una de les obres més representatives del segle d'or de la literatura valenciana: Tirant lo Blanc.

Altres propostes que també ens semblaven interessants van ser Enric Valor i Jaume I.

1r 3 - Mahatma Gandhi

Un company va suggerir a Gandhi i a la majoria ens va semblar bona idea, així eixe va ser el nostre autor. Mohandas Karamchand Gandhi més conegut com Mahatma Gandhi és una de les persones més importants de la pau i també va lluitar per la independència de l'Índia.

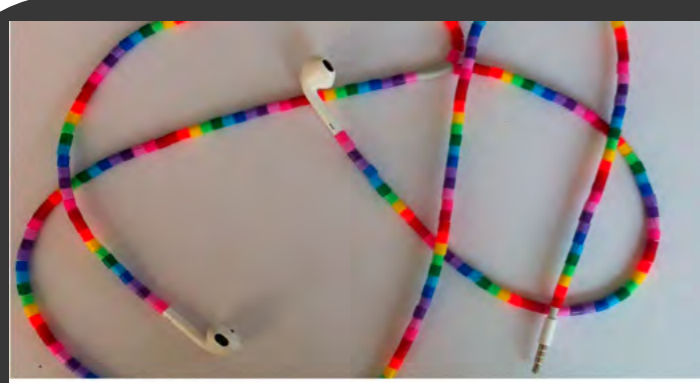
2n1 - Maria Moliner

En la nostra classe la tutora ens va proposar diferents autors per elegir. Investigàrem per grups les diferents autores i finalment votàrem aquella que més ens agradava. Va quedar finalista Clara Campoamor, una política que lluitava pels drets de la dona, però finalment ens decantàrem per Maria Moliner.

Maria Moliner va ser una bibliotecària, filòloga i lexicògrafa espanyola autora del Diccionari d'ús de l'espanyol.

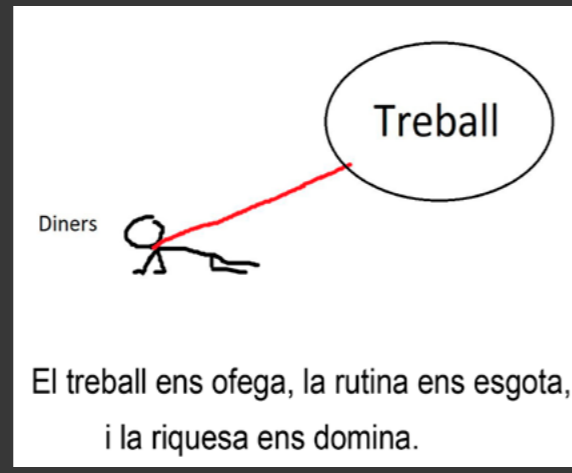
POEMES VISUALS

Sinestèsia.
Va referència a la gent que té la capacitat d'escoltar el color, diferents sons per a diferents tonalitats.

Un altre món
La tecnologia ha avançat molt, i una de les millors proves d'això és l'internet, que pràcticament ens connecta a un altre món darrere de la pantalla, de vegades inclús per a escapar de la nostra realitat.

El treball ens ofega, la rutina ens esgota, i la riquesa ens domina.

Iván Alonso

2n 2 - Inma Shara

Nosaltres, els alumnes de 2n 2 vam elegir com a nom de la nostra classe a una directora d'orquestra espanyola que s'anomena Inma Shara. La nostra tutora, inspirada en la manifestació del 8 de març ens va suggerir que el nom de la classe fora el d'una dona, així la nostra tutora que és la professora de música ens va proposar dones rellevants en el món de la música i per majoria va ser elegida aquesta important directora d'orquestra.

2N 3 - Agatha Cristhie

En la classe de 2n3 la professora ens va proposar molts noms d'autors, anàrem a l'aula d'informàtica i vam fer una recerca, després per grups vam elegir un, però es va repetir entre molts que volíem Agatha Cristhie. Encara que la majoria de la classe no la coneixíem, alguns l'havíem sentit nombrar per les seves novel·les de misteri. Com a la nostra classe passaven coses misterioses ens vam sentir identificats i pensàrem que era una bona opció.

A partir d'ahí férem una exposició en forma de teatre, en el que cada grup representava una història diferent i anàrem a cada classe representant-la per a que tots la conegueren. Així ara tots saben que és una de les millors autores de les novel·les de misteri.

3r - Frida Kahlo

El nom de la nostra aula és el de Frida Kahlo. La nostra tutora Maria José que és la professora de plàstica va pensar que seria una bona opció que la nostra aula s'anomenara així, ja que representa la imatge d'una dona treballadora i relacionada en l'art, a tots ens va agradar la idea.

Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderón (nom original), va ser una pintora mexicana que va estar a punt de morir dues vegades: una a causa de la poliomielitis i l'altra per un accident. Com que no podia moure's del llit i li agradava molt pintar, va començar a crear obres d'art que es feren molt famoses en poc de temps. Les seues pintures representaven el dolor i el sofriment. Frida Kahlo va morir a Coyoacán el 13 de juliol de 1954.

4t: - Víctor G. Labrado

La tutora va fer diverses propostes d'autors i autores de la literatura catalana, però per unanimitat l'alumnat de 4t va elegir Víctor G. Labrado. Víctor ha sigut professor destacable del nostre centre, però a més és un escriptor reconegut.

L'alumnat ha tingut l'oportunitat de participar en una xarrada literària amb l'autor, llegir una de les seves obres- La Mestra-, i no sols conèixer al docent sinó també a l'escriptor.

FPB1:- Hedy Lamarr

Aquest actriu i inventora ens la va proposar la nostra tutora i l'acceptàrem gratament. Hedy Lamarr ha sigut una de les dones més glamuroses i belles de Hollywood i a més ha sigut la inventora d'un sistema de comunicació en el que es basen les actuals tecnologies inalàmbriques, els WIFI.

FPB 2: -Top Secret Rosies

El nom de la nostra aula és diu Top Secret Rosies. Va ser elegit per tots els alumnes de FPB2. Primer la nostra tutora Maria ens va comentar diverses opcions per a posar el nom a la nostra classe, i esta va ser la que més ens va cridar l'atenció.

Top Secret Rosies va ser un grup de 10 xiques. Durant la segona guerra mundial les xiques estaven molt subestimades, i elles es van reivindicar creant una computadora matemàtica que podia fer infinits càlculs al mateix temps.

A més podeu trobar altres protagonistes al nostre centre en els corredors d'informàtica i orientació, a vore si sabeu qui són?

Agraïr a Diana (1r1), Alba (1r1), Daniela (1r 2), Pepe (1r3), Jenni (2n 1), Pablo (2n1), Donis (2n2), Carlos (2n2), Bea (3r), Alejandro (3r), Santi (FPBI), Lluís (FPB II) i Inma (FPBII) per haver fet possible que aquest article veja la llum i als tutors i tutores pel seu gran treball.

ROMA: ROMA

A l'inici de la guerra de Troia, Eneï i els seus fills van a la Península Ibèlica.

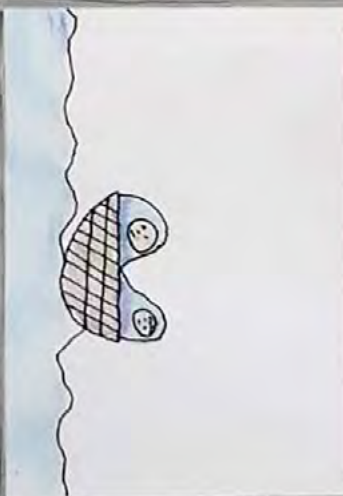
S'instal·la en un poblet xicotet on coneix la seva dona i els seus fills.

Curat d'Alba

Va llançar els dos infants al Riu Tiber

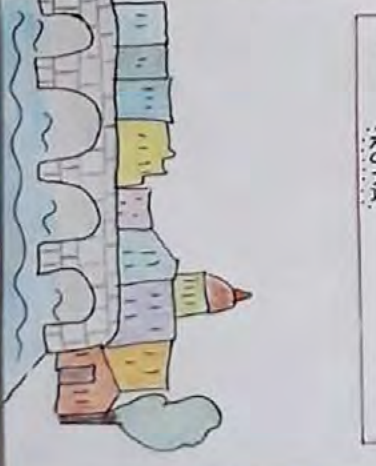
D'arribar amb la seva dona i els seus fills.

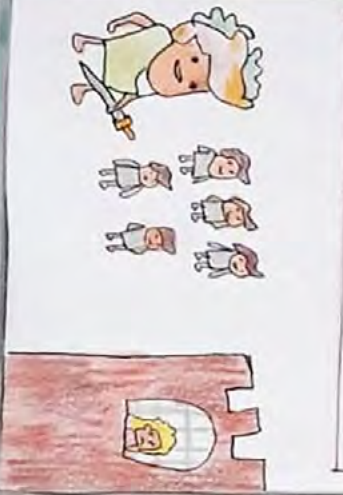
El rei es va desbordar, el cristià es va quedar a la vora de la riba i el va trobar una llana. Els va salvar i els va allejar.

Romul i Rem van a la nova ciutat.

Ampli més al seu germà i a tots els fills maldant a aquest, deixant viva l'única filla, Nea Sílvia.

Un païson els va trobar i els portà a Sa casa i els va criar com si fossin fills seus.

El des beneït al païson els revulsi la història a

